

ELLOPTÁK

a biciklimet!

Nógrádi Gábor – Cakó Ferenc

Ringabringa Nyomozók

Barátsággal

Nógrádi Gábor

Nyílnyúl naplója
2015. május 29.

Mi, vagyis a Ringabringa klub tagjai, mind Animaliban, azaz az Állati Természet köz- társaságban élünk.

Az, hogy hol van Animali, titok! A titkos nyelvünkön: tivi-tovok! Emberek nem tudhat- ják. Mert ha megtudják, és idejönnek a pus- káikkal meg a repülőgépeikkel... ! Tudod, mi történne, ugye?

úgyhogy ne is keress minket a térképen! Fogadd el, hogy létezőnk, és egy hasonló városban élünk, mint amilyen nálatok is sok van. Mi mind egy iskolába járunk. Én, Nyílnyúl Emil, aztán karóka Pudi, a kispóka, és Fánteli Oli (vagyis Olivér), az elefánt, meg macica Kriszta (aki maci, nem cica!), a leg- jobb barátom. (Vagyis barátóm.)

Nógrádi Gábor – Cakó Ferenc

ELLOPTÁK a biciklimet!

Illusztráció © Cakó Ferenc 2015

Szöveg © Nógrádi Gábor 2015

A szerzők és a Kiadó ezúton köszönik meg az
ORSZÁGOS BALESETMEGELŐZÉSI BIZOTTSÁGNAK,
hogy a könyv megjelenhetett.

**MINDEN JOG FENNTARTVA, BELEÉPTVE A KÖNYV EGYES RÉSZEINEK
BÁRMELY FORMÁBAN TÖRTÉNŐ SOKSZOROSÍTÁSÁÉ,
VAGY MÁS MŰFAJBAN TÖRTÉNŐ ELŐADÁSÁÉ,
ÉLLETVE FELDOLGOZÁSÉ JOGÁT.**

www.nogradi.hu

Presskontakt Bt. 2131 Göd Pf. 82
Felelős kiadó a Presskontakt Bt. ügyvezetője
info@presskontakt.hu

Könyvtervező: Pikler Katalin
Tördelés: Székelyhídi Iлона
ISBN 978-615-5245-02-2

Megjelent 8 (A/5) ív terjedelemben
A könyv a debreceni Kinizsi Nyomdában készült
Felelős vezető: Bördős János ügyvezető igazgató

5

EEEEBDAAAG A DISZIGLIIM!

Hajnali tíz órakor felsikoltott a telóm.

*NYUSZI hopp! NYUSZI hopp
Keressd meg a mobilod!*

HAJ, NE!

Melyik állatka ver fel a
legmélyebb álmomból? Pedig tök jót álmodtam!

Randiztunk a **Nyuszkó Enikővel** a konyhakertben!
Fú, odáig vagyok a csajért! Asszem, ezt hívják szerelemnek!
Szóval már épp **összeért** a bajszunk,
amikor... megszólal ez az átkozott mobil!!!

ÁLOMGYILKOSOK!

Ezt nem bünteti a törvény?

Rápillantottam a telóra.

MÉG CSAK HAJNALI TÍZ ÓRA VOLT!

Mi az, hogy a délelőtt tíz óra már nem hajnal?!

Nyár van, nem? Vakáció van, nem?

Felkaptam a telót, és udvariasan beleszóltam, ahogy anyukám tanított:

– KI VAGY, HÜLYEGYEREK?

– Eeeen vaaaaaayooooo – sírt valaki a fülemben.

Én vagyok!

– Ki az az ÉN? – vicsorogtam, mintha keresztbe állt volna a répa a pofazacskómban.

– Eeeen, kaaaoooooaaaaa!

FORDÍTÓGÉP

Én, Karóka!

– Karóka, te vagy az? – csillapodtam le, mert

1. – hallottam, hogy valami baj lehet. Karóka sírt.

2. – ha a barátunk telefonál nyáron hajnali tízkor, az egészen más, mintha valaki egészen más telefonálna hajnali tízkor;

3. – ha pedig a telefonáló

a Ringabringa Klub -unk tagja,

akár kilenckor is telefonálhat!! Sőt! Fél kilenckor!

A Ringabringa Klubban a jelszó: egy mindenkiért, mindenki egyért! (Ezt a szöveget A három testőr-ből csórtam, de most már a miénk.)

– Mi baj, Karóka? – kérdeztem rókuci-barátomtól kedvesen. – Mért bögsz, mint egy marha?

– Eeeobdaaag a diszigliim!

Ellopták a biciklim!

– Hogy miiii? – kérdeztem, mert egy árva hangot sem értettem Karóka hüppögéséből.

– Eeeobdaaag a diszigliim! – ismételte **Karóka**, én meg csak pislogtam.

Karóka tud svédül? Nem mondta.

– Leeetttem a szukaarda ‘lé eberc’ e es’kor a vagy-laal’tal kim’tem, maaar nem’oltott!

Letettem a cukrászda elé egy percre, és mikor a fagylalttal kimentem, már nem volt ott!

Aha! Kezdttem érteni svédül. Ez van, ha egy nyuszika nyelvzseni!

Karóka a cukrászda előtt leette magát fagylalttal, és nincs beoltva. De mért csinál ez ebből ekkora cirkuszt?

– Na, és ha leetted magad? – kérdeztem. – Ezért ébresztettél fel, jó lélek? Menj haza, kapj fel egy másik trikót, és oltasd be magad. Bár nem értem, minek.

Mérgezett volt a fagyi? Néha megáll tőled az eszem.

– Nám! Nám! – zokogott **Karóka**.

– Eeeobdaaag a diszigliim!

Nem! Nem!
Ellopták a biciklim!

Kezdttem kapizsgálni. (Vagy kapiskálni?) Te jó ideanyám! Ez nem is svédül van! Csupán a zokogástól összefolyik **Karóka** taknyanyála, hogy finom legyek.

Már sejtettem: a **bögőmosina** a bicóját emlegeti.

– Töröld meg az orrod és a szemed, aztán mondd el értelmesen: MI VAN A BICIKLIDDEL?

– Eeeeepták! Eeeeepták!

– **ELLOPTÁK?**

– Eeeee’!

– Na, végre! – mondtam. De nem úgy értettem, hogy „na, végre ellopták”, hanem úgy, hogy „na, végre, megértettem” miért riasztott fel **Karóka** hajnali tízkor, mikor éppenséggel **VAKÁCIÓ** van.

Ó IÓ CIÓ ÁCIÓ KÁCIÓ AKÁCIÓ VAKÁCIÓ!

HOGYAN TÖRTÉNHESETT?

Öt perc múlva ott voltam a cukrászda előtt, ahol **Karókanak** ellopták, vagyis izé, ellopták a kerékpárját. Na, jó, mondjuk tíz perc múlva. Vagy tizenöt?

Siettem, de mire az ember elvégzi a kisdolgát, meg felöltözik, meg befal egy kis salátát, meg **siettében** elvágja egy kiesit a kezét,

amit be kell kötnözni, meg

kifésüli a szőrét, hogy szép legyen, hátha összefut a szerelmével, meg **majdnem**

agyonüti az áram, mert **vizes kézzel nyúl a villany-**

kapesolóhoz, szó-

val száll az idő, múlik az ifjú-

ság, repül a nehéz kő... izé...

Én költő is leszek, nem mondtam?

Mit gondolsz,
hol történik a legtöbb baleset?

OTTHON!

Az áram **BARÁT** és **ELLENSÉG**.

Az áram barát!

Sőt: nélkülözhetetlen jó barát! Nélküle nem telefonálhatsz, nem netezhetsz, nem hallgathatsz rádiót, de még tévét sem nézhetsz.

ÉS PERSZE SÖTÉTBEN – esetleg hidegben! – ÉLHETSZ.

Az áram ellenség!

Úgy megrázhat, megüthet, hogy csak a kórházban térsz magadhoz. Egyszer majdnem agyoncsapott az áram. Meg akartam javítani a konnektort. Lekapcsoltam a biztosítékokat.

Az egyiket elfelejtettem... Ne éld át!

Otthon legyen a kedvenc szavad a **SOHA!**

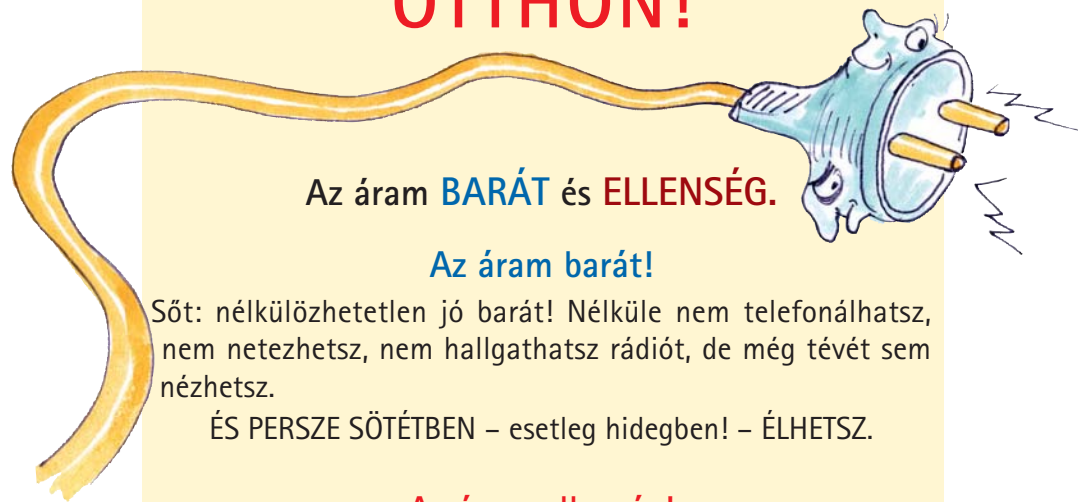
Soha ne piszkálj bele a konnektorba!

Soha ne nyúlj sérült vezetékhez!

Soha ne szedjél szét árammal működő készüléket!

Soha ne babrálj vizes kézzel áram közelében!

Kádban, fürdés közben a jó édes anyánk vagy apánk sem száríthatja a hajunkat! (A sajátját sem!!)

LANGYOS, MELEG, FORRÓ, TŰZ!

A forróság barát és ellenség.

Szereted a rántott húst, a sütit, a tortát?

Esetleg a hamburgert és a pizzát is?

Ha igen, akkor el kell fogadnod, hogy a forróságra szükséged van. Nélküle nem sült meg sem a hús, sem a süti, de még a pizza is ehetetlen nyersen.

A forróság tehát a barátunk.

A barátunk? És amikor a tüzes sütőhöz ér az ujjam? És amikor a karomra cseppen a forró zsír? És amikor megégeti a számat a túl meleg ital? Vagy a lábamat a kádban a víz?

A forróság ellenség!

Na, álljunk csak meg!

A forróság, a tűz a hibás, ha megéget?

Rikkantotta már a sütő feléd hogy: gyere haver, fogj meg?

Vagy a forró pohár odasúgta, hogy: adj egy puszit?

És a vasaló, a tüzes kályha hívtak már talizni?

KÉS, VILLA, OLLÓ...

... tudod folytatni?

Nem! Nem úgy kell folytatni, hogy „gyerek kezébe nem való”! Hanem úgy, hogy: csak okos gyerek kezébe való!

A hat-hét-nyolc-kilenc éves gyerek már tudhat késsel, villával enni, és a papírt ollóval vágja. Talán már egy szelet kenyeret is le tud szelni magának. Talán már a tüvel se böki át az ujját, ha varrni próbál. Talán már nem piszkál bele a turmixgépbe és a gyümölcs-centrifugába, mikor az be van kapcsolva.

Talán már a vizes kövön sem csúszik el, hogy fejfel száguldjon az asztalnak, a szekrénynek vagy az ablaküvegnek.

A csúnya balesetet nem mindig lehet elkerülni, de szinte mindig meg lehet előzni, ha számításra rá, hogy megtörténhet.

Többet ésszel, mint...

... tudod folytatni?

Nem! Nem úgy kell folytatni, hogy „Többet ésszel, mint erővel”!

TÖBBET ÉSSZEL, MINT ÉSZ NÉLKÜL!

A MÉREG

Kétféle mérge van. Az egyik, amikor valami rossz történik veled. A másik az, ami a gyógyszerben, a tisztítószerben, a mérgező gombában, a cigarettában és az alkoholban megbújik. Az első mérget is meg lehet előzni néha, de a második mérgezést biztosan és mindig megelőzheted. Csak be kell tartani néhány szabályt.

1. Az asztalon felejtett színes, édes bogyó, nem biztos, hogy cukor. Lehet, hogy csak hanyag családtagod gyógyszere, amitől te kidobod a taccsot.

2. Ha egy üdítő üveg a mosószeres flakon közelében van, akkor nem biztos, hogy üdi van benne. Lehet, hogy valaki savas, lúgos, mérgező folyadékot töltött bele megdöglötlenül.

3. A cigaretta és az alkohol a felnőtt tüdejét, máját, szívét is tönkretelheti szép lassan, de a gyereket – szép gyorsan! A gyerek szervezete ugyanis gyorsan fejlődik, minél hamarabb magas, erős, csinos ember szervezete szeretne lenni, ezért a hantól az almáspitéig mindent sebesen beépít a sejtekbe. A MÉRGET IS! Egy tabletta, egy kortyolás, és jöhet a gyomormosás.

CSAK EGY PERCRE?

Mikor lefékeztem a cukrászda előtt, **Karóka** a lépcsőn ült, és még mindig könnyes volt a szeme.

– **Má-hár e-he-gy ó-hó-rá-há-já-há vá-hár-lá-há-k!** – hüppögte.

Már egy órája várlak!

Az agyam eldobom ettől a róka-kölyöktől!

Száguldozom ide a bicómon nyaktörő iramban, és mit kapok? Számonkérést, hogy miért nem jöttem hamarabb!

– **Jö-höt-te-hem, a-ha-ho-ho-gy tu-hud-ta-ham!** – vágtam vissza **Karóka-nak**, de már le is csillapodtam.

Jöttem, ahogy tudtam!

Mert a nyulak olyanok, mint az anyák: egy perc alatt felhúzzák magukat valamin, aztán egy perc alatt lecsillapodnak. Hihhi!

– Mesélj, hogy történt? – kérdeztem **Karókat**. – Tudod jól, hogy mindig oda kell lakatolni valamihez a bicót! Fához, villanyoszlophoz, útjelző táblához, de a legjobb, ha egy kerékpárőrző csövéhez erősíted a spéci lakatunkkal.

– Csak egy peherrcrehe szaladtam be fahagyihéért – nyivákkolt **Karóka**, és úgy éreztem ott ájulok el agyvérzéses infarktusban.

Csak egy percre szaladtam be fagyíért!

– CSAK EGY PERCRE?! CSAK EGY PERCRE?! Mi az, hogy „csak egy percre”? Egy perc alatt tízszer el lehet lopni egy bicót!

Karóka persze megint elkezdett sírni.

Nem kellett volna így **leszidnom**. Még ha igazam is volt.

Mi az, hogy igazam volt? Mindig igazam van, de most még annál is igazabbam volt, mint amilyen igazam szokott lenni!

– Jól van, jól van, ne bögj! – nyugtatgattam. – Buta vagy, **mint egy rozsdás vaskerítés**. De most már mindegy. Láttad ki lopta el?

– **Neeem!**

– Láttad merre húzott el?

– **Neeem!**

– Láttá esetleg valaki más?

– **Neeeeeem!**

– Abba tudnád hagyni a bögést?

– **Neeem... Igeeen.**

– Akkor talán hagyd abba lécci, és mondd meg, hogy mért nekem telefonáltál? Miért nem **Fántelinek**, akinek a mamája **rendőrnnyomozó**, vagy **Macicának**, aki sokkal erősebb, mint én?

– Mert **Fánteli** hegedűórán van – hüppögött **Karóka** –, **Macica** meg baletten.

Tényleg! – jutott eszembe. Ezeknek a szegényeknek még nyáron sincs vakáció, amikor más aludhat... Vagyis aludhatna, ha hagynák.

– Na, gyerünk! Elhoztam neked a gördeszkámat meg a sisakomat! Pattanj! Lódulj! Megkeressük őket!

Possz a kórház betört fejjel!

A sisakot mindig tedd fel!

Írta: **NyílNyúl**

Jobbra néztem, balra néztem, nem jött semmi, aztán kilőttünk, én a bicajommal, **Karóka** meg a deszkán, és repültünk, mint a nyíl.

18

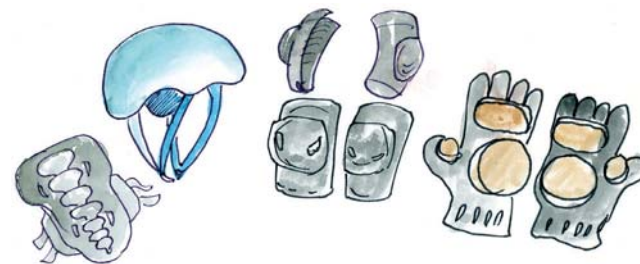
A GÖRDESZKÁZÁS SZABÁLYAI

1. Lehet, hogy anyukánk vagy apukánk szerint KEMÉNY A KOBAKUNK, de a beton, a villanyoszlop, a kerítés meg a járdaszegély még keményebb. A jelszó: **SISAK!** Aki gördeszkázni akar, tegyen a fejére egy megfelelő méretű sisakot, amit az álla alá erősíthet szíjjal.

2. Nem árt, ha a lábadra egy spéci cipőt húzol gumitalppal, ami jobban tapad a deszkához.

3. Minden gördeszkás eltaknyol néhányszor, akármilyen ügyes. Ezt nem lehet megúszni. A lábszárvédő egyszerre védi a bokát és a sípcsontot, a térdvédő a térdedet, a csuklódvédő a kezedet, a szájvédő a fogaidat.

4. Tanulj meg esni! Persze: védőfelszereléssel. Először otthon, a szőnyegen. Aztán a parkban, a fűvön. S jöhet a puha föld, meg a keményebb járda. A gyakorlás a tudás anyja, apja, és egész rokonsága. Inkább fenékre ess, mint fejre. Inkább oldalra, mint arca. Inkább tenyérre, mint hátra. Ha elveszted az egyensúlyodat, guggolj le!

19

ELEFÁNT HEGEDŰVEL

Fánteli Oli már négy éve tanul hegedülni.

Egyszer megkérdeztem tőle, hogy miért nem **trombitál**, mint a többi rendes elefánt. Azt válaszolta, hogy kussoljak, semmi közöm hozzá, és **ha akarok egy pofást**, csak szóljak neki.

Ez az ő baráti stílusa! Na, most képzeljük el, ha nem volna a barátom!

Aztán később, amikor elmondtam neki a titkomat, vagyis azt, hogy olyan **szerelmes vagyok** **Nyuszkó Enikőbe**, mint egy állat, cserébe elmesélte, hogy a mamája akarta a hegedű-tanulást.

– Ha ő akarta – kérdeztem –, miért nem ő tanul hegedülni?

– Kicsi korában szeretett volna hegedülni, de nem engedték.

Ezért tanulok én hegedülni.

– Aha! – bólintottam, bár még mindig nem egészen értettem, miért a kölyök hegedül, ha az anyja szeretett volna hegedülni, de mindegy.

KaróKáva! a zeneiskolához mentünk.

Nyitva volt a földszinti terem ablaka.

Belestünk.

Oli szorgalmasan **húzogatta a vonót** a húrokon előre, hátra, és éppen egy nagyon szép **dallamot** hegedűzött, vagy hogy mondják. Volt benne egy csomó magas hang. Meg néhány mély is. **Fülbená-szott**. El tudnám énekelni bármikor, ha volna hallásom meg hangom.

Sajnos, félbe kellett szakítani **Fánteli** szimfoniálását a lopási helyzet miatt.

Az ablak alatt **Karókával** **elénekeltek** az akcióra hívó dalunkat, mert nekünk olyan is van:

**RINGABRINGA TAPOSS BELE!
SOSE LESZ A GATYÁNK TELE!**

A hegedűszó félbeszakadt.

– Bocsánat, Etus néni, nekem most be kell mennem a nagyihoz a kórházba, mert látogatási idő van!
– hallottuk **Oli** hangját, amint **Hattyú Etelka** néninek hazudott, mint a vízfolyás.

– Menj, de gyakorolj minden nap, mert ez még nem megy!

Oli egy perc múlva kint volt.

– Mi van, tahókáim? – mordult ránk szokásos tapló stílusában. – Tőletek már hegedülni se lehet? Nem bírjátok a magas művészetet? Csak **Gőzmozdony Thomas** meg a **Kis Hableány**, mi?

Így beszélt, de mi nem sértődtünk meg.

Ismerjük a barátunk stílusát. **Tapló Tomi**, de mi így szeressük. Vagyis szeretjük. Bocsánat!

– Ellopták **Karóka** biciklijét – mondtam, és **Karóka** részletesen beszámolt a büntettről.

Cukrászda – $\left(\begin{array}{l} \text{nincs} \\ \text{lakat} \end{array} + \begin{array}{l} \text{csak egy} \\ \text{perc} \end{array} \right) = \text{BŐGÉS}$

– Hogy te mekkora egy nagy tökfey vagy, **Karóka** gyerek! – kezdett dühös trombitálásba **Fánteli**, de leintettem.

– Már tudja. Mondtam neki. Most inkább menjünk **Macicáért**, és kezdjünk nyomozni.

Felpattantam a bicóra, **Karóka** a gördeszkára, **Fánteli** a kerékpárjára, aztán jobbra néztünk, balra néztünk, és irány a balettiskola.

Melyik stílushoz melyik szöveg illik jobban?

Párosítsd össze a megjegyzéseket a stílusokkal!

A megfelelő számot be kell írni a megfelelő megjegyzés elé egy négyzetbe.

Stílusok	Mjegyzések
 → 1	durva ☐ Látod? Ha kölcsön adod, mikor kértem, most megvolna!
 → 2	együttérző ☐ Gyerünk a rendőrségre! Be kell jelenteni a lopást.
 → 3	bájos ☐ Szerintem, azt hitte, hogy az övé, azért vitte el. Vagy nem?
 → 4	baráti ☐ Hogy te mekkora egy nagy tökfej vagy, Karóka!
 → 5	határozott ☐ A fejedet még nem lopták el, Karóka?
 → 6	butuska ☐ Nagyon sajnálom, hogy ellopták a kerékpárod.
 → 7	kioktató ☐ Ejnye-bejnye, de kis butácska kis rókácska vagy ravaszdi komám!
 → 8	Közömbös ☐ A biciklit mindig le kell lakatolni! Nem tudtad? Most már tudod!
 → 9	Vicces ☐ Ne idegeskedj, Karóka! Meg fogjuk találni a bicódat.
 → 10	Kárörvendő ☐ Lopják a bicikliket, hallottam. Megyünk fagyizni?

HAT TYÚK HALÁLA

Maciea Kriszta, az én legeslegjobb barátom, vagyis barátnőm nagyon édeske volt a kis balettszoknyájában. Ha medvének születek, tuti, hogy beleesek a csajba, mint légy a tejbe.

Pelikán Anita néne zongorázott egy **nagyon bönatos zenét**.

– Ismerem! – dicsekedett **Fánteli**. – Most purcan ki a hattyú.

– Én is ismerem – mondta **Karóka**. – Láttam az Operában. A Hat tyúk tava.

– Hattyúk, te lökött, nem hat tyúk! – mordult **Oli**.

– Nem mindegy? Szárnyas, szárnyas!

– Mellesleg ez nem a Hattyúk tava - mondta **Oli**.

– Ez **Az állatok farsangja**, Saint-Saëns.

Macica körbe-körbe forgott a nagy tükör előtt, aztán lassan leereszkedett, és közben a mancsával lefel csapkodott finoman, mert haldoklott, mint hattyú.

A szoknyája remegett, mint egy pillangó szárnya. Én még senkit se láttam ilyen szépen haldokolni.

Amikor **Macica** egészen megdőglött, mint hattyú, észrevett minket, és Anita nénire pislantott.

– Menj, menj! – **esáttogtatta** csőrét a néne a zongoránál. – Látom, itt vannak a barátaid.

– Mi baj van? – kérdezte **Macica**, miközben átöltözött, mert így nem mehetett az utcára. A balettszoknyából kilátszott az izé..., mindene.

Fánteli elmondta mi történt.

Cukrászda – (**nincs lakat** + **csak egy perc**) = **BŐGÉS**

– Nem csak az övét – jegyezte meg **Macica** nyugodtan. – A héten már két biciklit csaptak meg. Egyet az utcánkban, egyet meg a **Segítség, ember!** téren.

– Honnan tudod? – kérdeztem.

– Figyelem a híreket. Origo, Index...

– Akkor itt egy tolvajbanda garázdálkodik! – állapította meg **Oli**. – Elkapjuk őket **Ringabringa Klub**?

– Naná, hogy elkapjuk! – mondtam

„NEM NYOMOZHATOK, VILÁGOS?”

– Irány anyám! – trombitálta **Fánteli Oli**, akinek a mamája nyomozórendőr.

De ezt már mondtam.

– Ő biztosan tudja a **tutit** a tolvajbandáról – vi-gyorgott **Oli**. – Az is lehet, hogy már elfogták őket!

– Reggel óta? – húztam el a számat. – Nem hiszem, hogy a rendőrség biciklitolvajokat üldöz, amikor hét-próbás betörők is járkálnak az utcán.

– Hol? – nézett szét rémulten **Karóka**.

Nem hiszem el! Ez mindentől berezel!

Felpattantunk a bicajokra, és elindultunk a parkoló autók mellett. Persze nagyon óvatosan karikáztunk. Ha egy butuska sofőr nem néz a visszapillantó tü-körbe, és kinyitja az ajtót, jöhet a műfogsor!

28

Fánteli, aki elől tekert, fel is ment a járdára, mert tizenkét éven aluliak ott is biciklizhetnek. A gyalog-sok miatt tíz kilométerrel óránként.

Fánteli mamáját már nem találtuk otthon.

Bementünk a rendőrségre.

Persze **Olit** ott mindenkit ismerte.

– Szia, **Olika**! Hogy megy a **Beethoven**? – kiabál-tak a rendőrök. – Nem akarsz trombitálni? Ezzel az ormánnyal inkább...!

Oli feje egyre vörösebb lett a dühtől.

Szerencsére jött a mamája.

Elmondtuk neki **Karóka** esetét:

Cukrászda – (**nincs lakat** + **csak egy perc**) = **BŐGÉS**

– Tudunk a bandáról – mondta Emi néni, akinek a teljes neve hivata-losan **Fánteliné Agyari Emília** volt. – Bejelentéseket kaptunk a kerék-párlopásokról.

29

– Tuti, hogy a *Farkas Ferike*, vagy a **Hiéna Léna** testvérei vannak a bandában! – vicsorgott **Oli**.

– Vagy **Sakál Dezső** a nyolc á-ból! – mondtam én.
– Az mindig verekedni akar.

– Ne vádoljunk senkit, amíg nincs bizonyíték! – emelte fel a lábát Emi néni. – Nem szeretem az előítéleteket, tudjátok! Amíg nem bizonyosodik be, hogy valaki **bűnös**, addig **ártatlan**. Lehet, hogy ők voltak, lehet, hogy nem ők voltak. A tanuk közül senki sem tudta pontosan megmondani, milyen állatok lopták el a bicikliket, mert a rablókon **nagy vörös esőköpeny** volt. Az teljesen eltakarta a testüket. A fejükre pedig **kapucnit** húztak.

– Ó! – kiáltott **Oli**. – Akkor könnyű lesz megtalálni őket. Csak járni kell az utcákat. Vörös esőköpeny, kapucni, és már le is buktak.

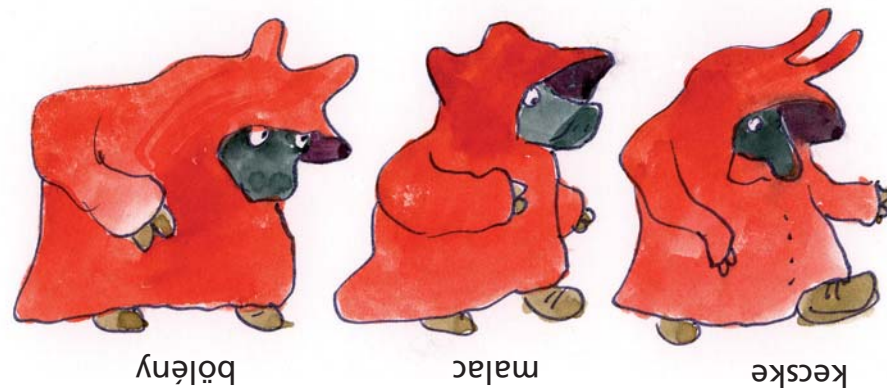
– Kisfiam! – reccsent **Olira** az anyja. – Először is: a köpenyt és a kapucnit nyilván csak a rablás előtt veszik fel, az utolsó pillanatban. Másodszor: **megtiltom, hogy nyomozzatok!** Nem tudjuk, kik a rablók. Lehet, hogy bölények, tigrisek, rinocéroszok, akik szétkapnak benneteket seperc alatt, ha meglátják, hogy a nyomukban vagytok. Világos?!

– De anyaaaa...! – nyiyákkolt **Oli**.

– Semmi: anya! **VILÁGOS, hogy nem nyomoztok?!** – ismételte a mamája.

– Világos, hogy nem nyomozunk – morogta **Oli**, és kimentünk a rendőrségről.

Persze mind a négyen tudtuk, hogy akár világos, akár sötét, a **Ringabringa Klub** a banda nyomába ered.

CSALI CSAPDA CSELE

Kikarikáztunk a SZUPERITKOS TALÁLKAHELYÜNKRE a sulis melletti játszótérre, az öreg tölgyfához.

Ott leültünk gondolkodni. Főleg **Macica** meg **Fánteli** gondolkodott, mert ők tudtak.

Nekem csak néha jutott eszembe valami hirtelen. **Karókaró!** meg inkább ne beszéljünk! Ő a gondolkodástól is félt. Nehogy valami ijesztő jusson eszébe.

– Megvan! – kiáltotta **Fánteli**, mert ő gondolkodott a leggyorsabban.

A gyorsgondolat persze nem mindig jó. Esetleg nincs végiggondolva a gondolat. Csak úgy hirtelen – huss! – mint fészkből a megriasztott madár, kiröppen az ötlet a fejünkből.

Mint most az **Oliéból**.

– Megvan! – kiáltotta.

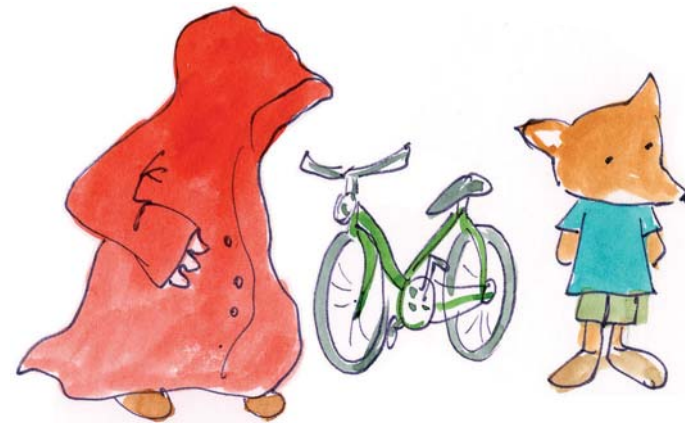
– Hirdetéseket ragasztunk mindenhova. Felírjuk, hogy visszavásároljuk **Karóka** biciklijét.

– Mért vásárolnánk vissza? – bambult **Karóka**. – Az az enyém!

– A tiéd volt – magyarázta **Fánteli** –, de ellopták. Most az övék. Vagyis nem az övék, de náluk van, úgyhogy most éppen nem a tiéd...

– Nem az enyém és nem az övék? – pislogott **Karóka**. – Akkor kié?

– Hát... – kezdte **Fánteli**, de látszott, hogy ő se tudja. – Mindegy. Mi vagyok én? Bíró? Nem ez a kérdés. Szóval azt írjuk a hirdetésre, hogy visszavásároljuk. Akkor ők megadnak egy titkos helyet, ahol a titkos cserét titkosan le lehet bonyolítani. A filmekben is így van. Ők hozzák a bicót, mi visszük a pénzt.

Kié a bicikli? ●

– Milyen pénzt? – kérdezte **Karóka**.
– Amit kérnek. De nem az az érdekes! – legyintett **Fánteli**. – Hanem az, hogy a tolvajbanda tagjai oda-
jönnek, és meglátjuk, hogy **kicsodák!**
– Akkor nem is kell pénz? – kérdeztem.
– De kell! A filmekben is azt szokták mondani a
genszterek, hogy: muti a pénzt! Nem téma. Majd a
dugipénzemet betesszük egy borítékba. A filmekben is
így szokták.

Maeica hümmögött.

Szeretem, ha **hümmög**, mert utána okosakat mond.
– Így szokták, úgy szokták... Én ezt nem tartom jó
ötletnek, **Olivér** – mondta a **hümmögés** után. – Nem
tudjuk, kikkel állunk szemben. Lehet, hogy sokkal ra-
vaszabbak és erősebbek, mint mi, és ők csálnak csap-
dába minket, nem pedig mi őket.
– Csak azért mondd, mert nem neked jutott
eszedbe a megoldás! – harsogott **Fánteli** dühösen. –
De nem is juthatott eszedbe, mert a fiúk okosabbak,
mint a lányok.

– Lehet, hogy ez néha így van, de **Maeica** kivé-
tel! – mondtam gyorsan, hogy megvédjem a baráto-
mat. – Igaz, hogy **csak lány, de okos!**

– Kösz a védelmet **NyílNyúl** – legyintett **Ma-
eica** –, de ha az az **okosság**, amit egy **FIÚ** kitalál
(és itt **Fánteli** felé bökött a fejével), akkor én nem is
akarok okos lenni. A filmekben el lehet játszani egy
ilyen csereberét, de az életben veszedelmes!

– Majd vigyázunk – erősködött **Fánteli**. – Én talál-
kozom velük, nálam lesz a pénz, ti pedig messzebről
meglesitek, kik jönnek érte.

– A te pénzed, a te fejed, a te felelősséged – hü-
mögött **Maeica**.

A te pénzed, a te fejed, a te felelősséged!

– Szavazzunk! – kiáltott **Fánteli**. – Elfogadom a többség akaratát.

És felkapta a mellső lábát.

Karóka is felemelte a mancsát, mert nagyon szeretne volna visszakapni a bicóját. Én is feemeltem a **proclimot**, mert izgatott a visszavásárlási csel, ami olyan lesz, mint a filmekben.

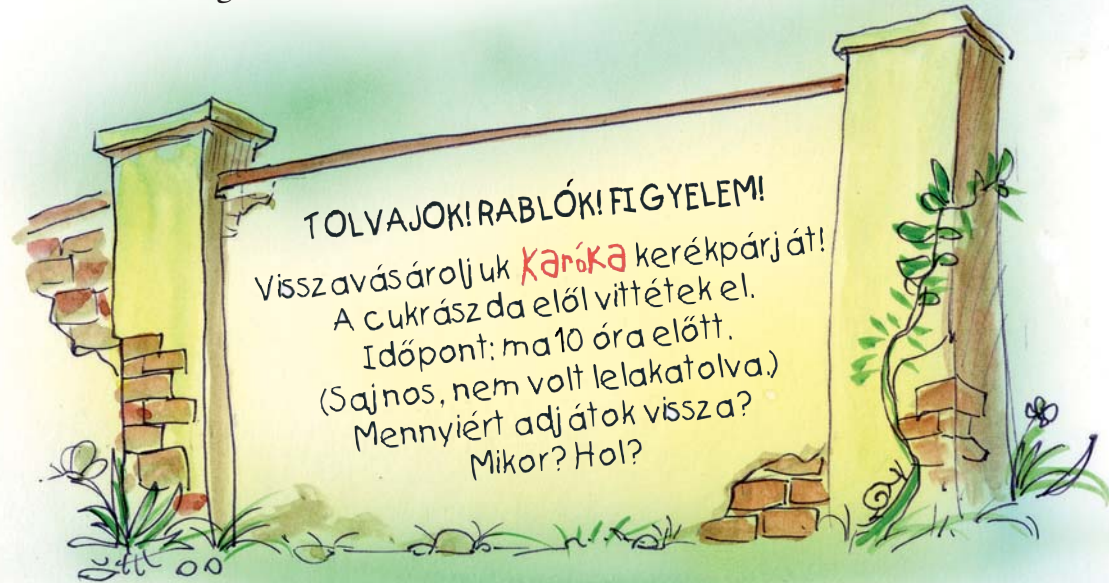
Macica persze nem szavazott **Oli** ötletére.

– Három szavazat mellett, egy ellenem – mondta **Fánteli**, és hozzátette: – Megint győztem! Hurrá!

„TUDOM, MIT CSINÁLOK!”

Megírtuk a hirdetést:

A felhívás aljára **Fánteli** mobilszámát írtuk.

Húsz hirdetést ragasztottunk ki.

Nagy munka volt. Fél egyre végeztünk. Persze meg is **éhezünk**. Hazaszaladtunk ebédelni. Úgy beszéltük meg, hogy kettőkor találkozunk a **tölgyfánál**.

De **Oli** már egy órákor hívott. Órülten izgatott volt.
– Telefonáltak! Telefonáltak! Kettőkor várnak minket a felüljáró alatti parkolóban!

– Már? Már? – dadogtam, mert annyira meglepett, hogy már telefonáltak.

– Nem már, hanem kettőkor! – trombitált **Oli**. – Fél kettőkor legyél a tölgyfánál.

Ott voltam. Mindenki ott volt.

Mindenki nagyon izgatott volt.

Karóka a legizgatottabb: reszketett a szája.

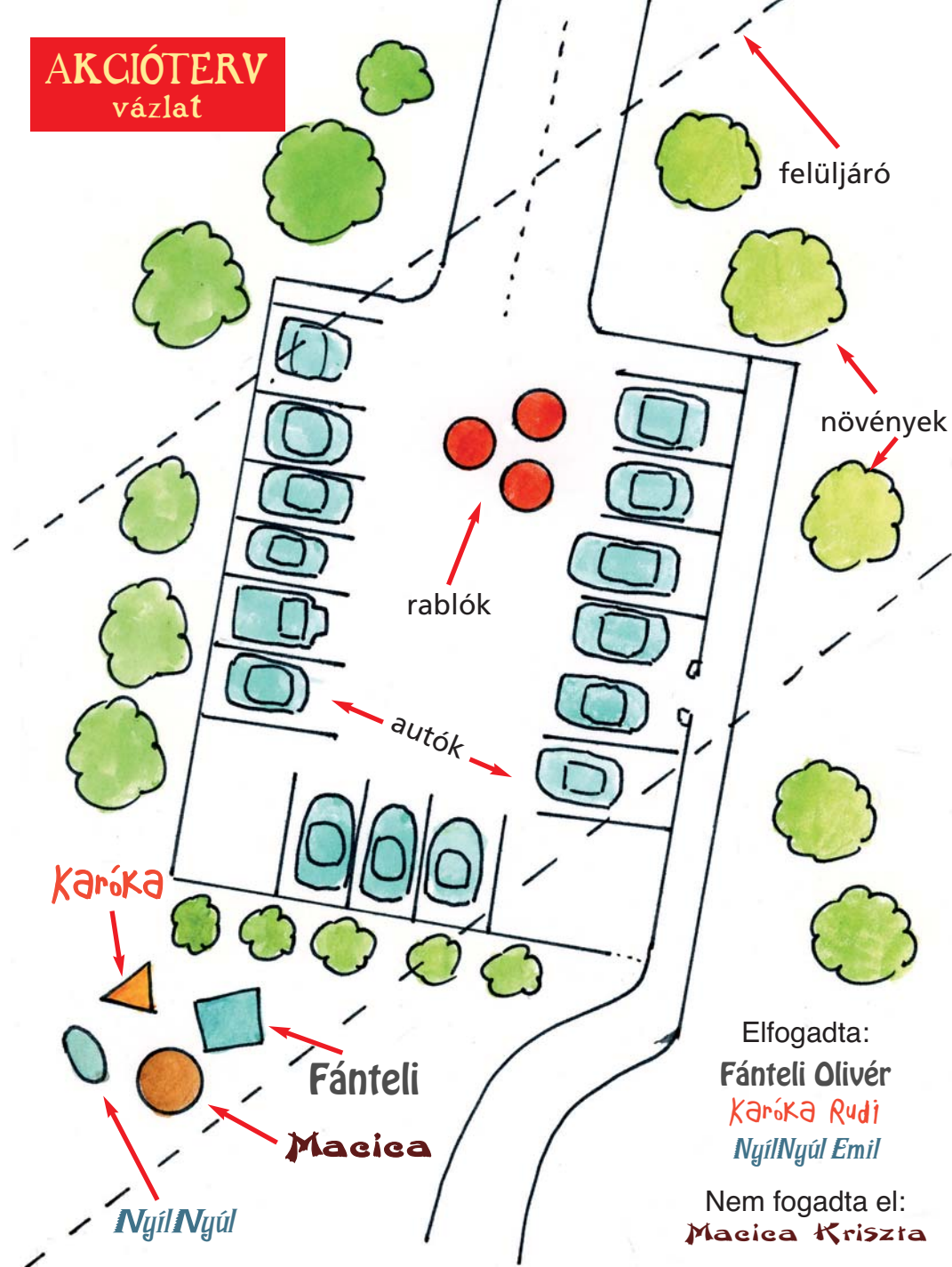
Fánteli dadogva magyarázott.

Én kevésbé voltam izgatott, csak folyton el kellett szaladgálni félre egy kicsit.

Maeica... Ő nem volt izgatott. Csak ingatta-ringatta a nagy busa mackólány-fejét.

– Akkor mondom, hogy lesz az egész... – **lihegett Oli**. – Szóval odamegyünk együtt a felüljáróhoz alulra... vagyis a **parkolóba**. Oké? Ahol a kocsik állnak, na... Elbújunk a kocsik között vagy a bokrok mögött..., aztán én kilépek, és várom őket a parkolóban.

AKCIÓTERV vázlat

Elfogadta:
Fánteli Olivér
Karóka Rudi
NyílNyúl Emil

Nem fogadta el:
Maeica Kriszta

Aztán **Fánteli** így folytatta:

– Jönnek a rablók, beszélek velük. Ha hozzák a bicót, mutatom a pénzt, tudjátok. Ha nem hozzák, nem mutatom. Ennyi.

– **Mennyi?** – szoltam közbe.

– **Húsz!** – mondta **Oli**.

– **Mi húsz?** – kérdeztem.

– **Mi mennyi?** – nézett rám **Oli**.

– Mennyi pénzt kértek? – morogtam.

– Ja! Azt hittem, azt kérded, hány perc múlva találkozunk velük. Tízezret kértek. Tízezer forintot.

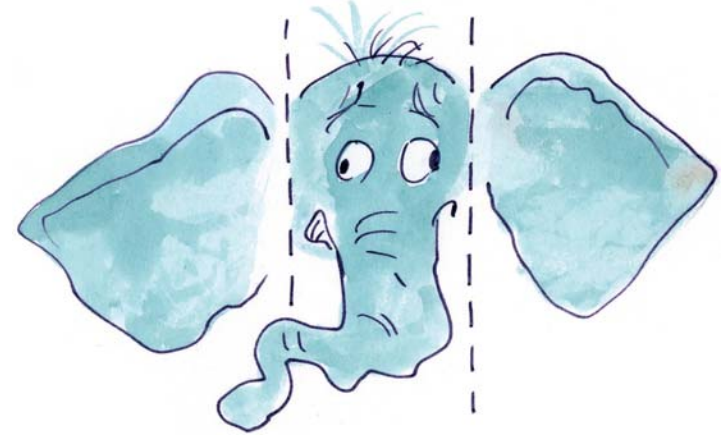
– Juj! – kiáltott **Karóka**. – Az sok!

– Nyugi! – legyintett **Fánteli**.

– Volt ötezrem, és kértem anya pénzes kazettájából kölcsön még ötöt.

– **Kockázatos!** – morgott **Maeica**. – Más-más letépi a füled, ha a pénz ugrik!

– Nyugi! – hörrent **Oli**. – Tudom, mit csinállok!

– Remélem is, hogy tudod! – mondta **Maeica**.

– Mindjárt két óra – jegyeztem meg.

– Induljunk! – pattant a bicójára **Oli**. – Jelszó:

Miénk győzelem! És akció után mindenkit meghívok egy nagy fagylaltra a cukrászdába. **Karóka** fizeti! Rendben, **Rudi**?

– Rendben! – mondta **Karóka**, és izgatottan vigyorgott, ahogy sulibulin szokott, ha fel akar kérni egy rókalányt táncolni.

**Aki sosem kockáztat,
az nem is nyerhet.**

(MAJD NEM), MINT A FILMEKBEN

Most úgy jegyzek le mindent, ami történt, mint a nagy filmírók. Csillagok háborúja, Harry Potter, Gyűrűk ura meg ilyesmi. Én is nagy filmíró leszek. (Meg költő, de azt már mondtam.)

Megtudtam a gugliról, hogy a filmforgatókönyvben balra kell írni, amit látunk, jobbra, amit hallunk jelen időben.

A CSEPEAKCIÓ

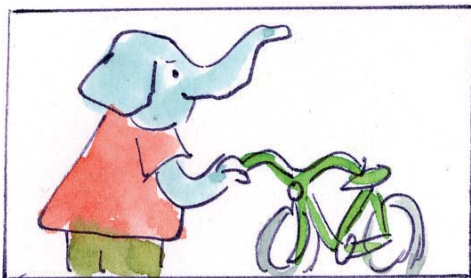
(ez a film címe)

Felüljáró alatt. Kihalt parkoló. Senki. Sehol.

Autók. Homályos fény. Félhomály.

Autósorok. Köztük út. Oldalt autók. Kétoldalt.

Fánteli Oli az úton. Áll. Félközeli.

félközeli

Az út kihalt. Senki sehol. Forgósztél. Porfelhő.

Oli köpenye libben.

(Na, jó, mondjuk nincs szél, por, meg köpeny, de ha vadnyugati film lenne, meg párbaj, ugye. akkor volna...! Mindegy.)

Oli az úton áll.

Mellette a lova. (Vagyis a kerékpárja, na!)

Lassan a mobiljára néz. Premier plan. (Ez azt jelenti, hogy közletről látszik az arca, nem messziről, érted?!)

Fánteli: (izgatottan) Egy perc múlva két óra. Ötvenöt másodperc... Ötven... Negyvenöt... Negyven...

Felbukkan **NyílNyúl** komor arca az autók között.

Premier plan megint.

Összehúzott szem. Szúrós tekintet.

premier plan

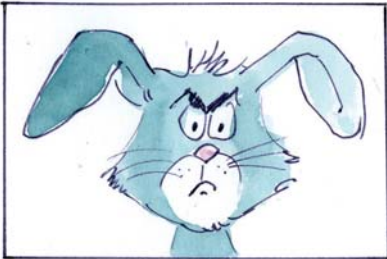
A keze lassan lecsúszik. Még mindig csúszik.

Még mindig. Most már nem.

Megáll a bicikli kormányán. Félközeli.

NyílNyúl komor szürke hóna alól kivillan **Karóka** rémült pillantása.

Maeica félhomályos háttérben. Fejingtás.

Maeica: (halk) Nem fog sikerülni...

Karóka: is a fejét ingatja.

Karóka: (súg) Nem jönnek el...

NyílNyúl: tekintete éles, mint a végzet kisbicskájája.

NyílNyúl: Eljönnek! A költő is megírta: „Pénzszagra gyűl az éji vad...!”

Maeica: Vérszagra! Arany János: A walesi bárdok.

NyílNyúl: Tényleg! Bocs!

Oli a mobilját nézi.

Fánteli: (halk) Huszonöt, húsz, tizenöt...

HAPPY END NINCS?

A parkoló végén hirtelen feltűnik egy **vörös** köpenyes cowboy... izé... biciklista. A kapucnitól nem látszik a pofája neki.

Milyen állat ez? Nem látni. Magas, mint **Ma-eica**. És hátizsák van a köpenye alatt a hátán.

Zene. Harmonika. Szájharmonika. **Titititititititititit...taaaam! tam! Tam!**

Kapucnis elindul **Oli** felé. Teker.

Mögötte két másik vörös köpenyes, kapucnis biciklista bukkan fel, és szintén tekernek.

A KISEBBIK Karóka BICIKLIJÉN ÜL! Aha!

Közelednek.

Jobban közelednek.

Még jobban közelednek.

Legeslegjobban közelednek.

Felső gépállás. (Ez azt jelenti, hogy felülről nézünk lefelé.)

A rablók megállnak **Oli** előtt két méterrel. Vagy hárommal.

ELSŐ RABLÓ: (nyamnyogó hangon) Hol a pénz?

Fánteli lassan előveszi a mellső zsebéből a borítékot.

Fánteli: Itt van. Tízezer.

ELSŐ RABLÓ: (nyamnyogó hangon) Számold meg, hogy lássam!

Fánteli kivesz tíz darab ezerforintost a borítékból.

A hátizsákos rabló közeledik, hogy megnézze.

Fánteli: Egyezer, kétezer, háromezer, négyezer, ötezer, hatezer...

A hátizsákos rabló hirtelen kikapja **Fánteli** kezéből a pénzt, megpördül, és a másik két banditával együtt elhúzza a kijárat felé.

Fánteli: (ordítva) Megállj! Utánuk!

Fánteli felpattan a biciklijére. Rajt!

Macica is kiperdül kerékpárjával az autók közötti rejtékhelyről.

NgílNgúl kicsi késéssel indul. **Karóka** piszmog a gördeszkájával.

A **Ringabringa Klub** a vörös köpenyesek után teker vadul.

Fánteli: Rablók! Tolvajok! Megállni! Megállni!

A legkisebb rabló, aki **Karóka** biciklijén száguld, hirtelen maga mögé szór valamit. A karja szőrös.

Úttest. Szuperközeli. Rajszögek.

Macica: Vigyázz!!!

Fánteli kerékpárjának gumijai kidurrannak, **Oli** átesik a kormányon, és kinyúlik a kövön, mint egy béka. **NyílNyúl** és **Macica** fékeznek.

Fékcsikorgás. Szuperközeli. (Az azt jelenti, hogy szuper közel van valami.)

NyílNyúl első kereke. A keréktől egy centiméterre **fenyegetően meredező** rajzszegek.

Felirat: **VÉGE**

NyílNyúl NAGY ÖTLETE

Nagyon el voltunk keseredve.

A nagy tölgyfa alatt ültünk, és keseregtünk.

Karóka keseregt a legjobban: nem volt bicója.

Fánteli keseregt a második legjobban, mert ki tudták kapni a kezéből a tízezer forintját, és kidurrant a bicó mindkét kereke.

Aztán én következtem a sorban, mert... Miért is? Ja, mert a két barátom **keseregett**.

Macicán nem látszott semmi **keseregés**. Ő előre megmondta, amit megmondott.

– Én előre megmondtam... – kezdte, de **Oli** olyan dühöngő **elefántszemekkel** nézett rá, mint a mamája szokott, ha **BÖFÖG** társaságban. Úgyhogy a legjobb barátnőm nem folytatta a megmondást.

– Legalább tudnánk, hogy kik voltak! – hörgött **Fánteli**.

– Az egyik, a lopós, púpos volt – szipogott **Karóka**.

– Nem púpos, vaksikám, hanem hátizsákos – morgott **Oli**. – A hátizsák alatt lehetett bármi: **bivaly**, **bövény**, **rinocérosz**... De akár medve is! – És **Macicára** nézett.

– Vagy elefánt! – villant **Macica** szeme sértődötten. – Miért ne lehetett volna elefánt?!

– Az nem lehetett! – csattant fel **Oli**. – Az elefántok nem olyanok!

– Mi az, hogy nem olyanok? – bömbölt **Macica**. – A medvék talán olyanok?

Akkor azonban már én is felpattantam, mert nem szeretem, ha a barátaim veszekednek.

– Elég volt! – **nyaffantottam**. – Nem elefánt volt, és nem maci volt.

– **Akkor mi volt?** – kiáltottak rám egyszerre mindketten.

– Fogalmam sincs! – **mozgattam** az orromat, ahogy szoktam. – De azt tudom... hogyan találjuk meg.

Csend lett. Mind a három barátom engem bámult kíváncsian. Kíváncsiak voltak, mit találtam ki.

Én is kíváncsi voltam, hogy mit találtam ki.

Mert azt, hogy „tudom, hogyan találjuk meg” csak úgy mondtam. **A nyuszikók szoktak így mondogatni ezt-azt a levegőbe**, ha semmi se jut eszükbe. Mondanak valamit, hogy abbamaradjon a veszekedés. Vagy azért, hogy rájuk figyeljenek.

„A papám mobiljával fel lehet hívni az űrhajósokat is!

A fél osztály szerelmes belém!

A nagyim tízmilliót nyert a lottón!

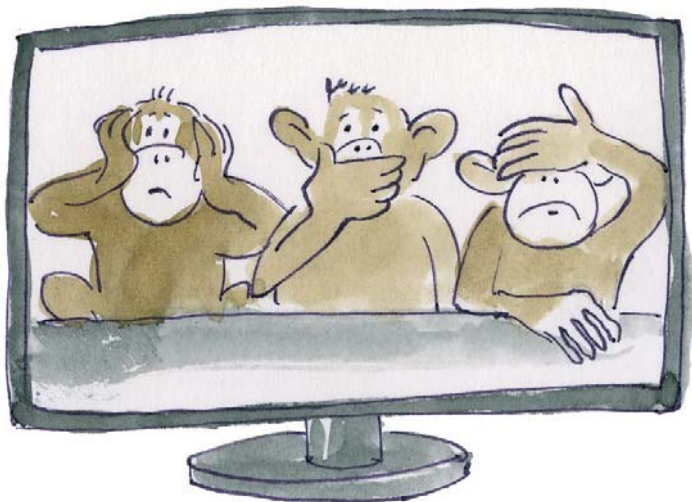
Csak már elköltötte.”

– Halljuk! – trombitált **Oli**. – Ha tudod, hogyan találjuk meg, akkor mondd!

Bólogattam, mint aki éppen összeszedi a gondolatait. Összeszedi, hogy **pontosan** fogalmazzon. **Igyekeztem** okosan bólogatni, mint a tévében beszélgetők.

Ők is hallgatnak és bólogatnak.

Lehet, hogy ők se tudnak semmit?

Aztán hirtelen eszembe jutott a megoldás!

Érdekes! Ha az ember nagy bajban van, könnyebben eszébe jut, hogyan szabadulhat meg a nagy bajból.

– Azt kell mondani mindenütt – magyaráztam a többieknek –, hogy mi is...

– Mit „mi is”? – kérdezte **Oli**.

– Mi is bicikliket lopunk! – mondtam ki a nagy ötletet. – Mi is tolvajok vagyunk!

Karóka pislogott és nyitva maradt a szája.

Fánteli csak pislogott.

Macica se nem pislogott, se nem maradt nyitva a szája, csak megkérdezte:

– Az kell mondani, hogy mi is tolvajok vagyunk? Annak mi értelme, **nyuszkó**?

– Annak az az értelme – magyaráztam, és nagyon értelmesen próbáltam mutogatni a mellső lábammal –, hogy az igazi tolvajok majd meghallják, hogy mi is tolvajok vagyunk, és megkeresnek bennünket. Mert **hasonló a hasonlóval hasonul**, ahogy nagyfi szokta mondani. **És egységben az erő!** Majd azt akarják, hogy együtt lopjunk, raboljunk. Ha pedig megkeresnek minket, akkor lebuknak.

– Nem is rossz ötlet! – vigyorgott **Oli**.

– Butaság! – mondta **Macica**.

– Nem értem – mondta **Karóka**.

AKCIÓ A CUKRÁSZDÁBAN

Szavaztunk, és ÉN győztem! Királyság!

A **Ringabringa Klub** az én ötletemet fogadta el!
„Megállapíthatjuk már is:
Nyúlban is van zseniális!”

(Egyébként ez egy költemény!)

Mellettem szavaztak: **Fánteli Oli**, **Karóka Róka**
és **NyílNyúl Emil**, vagyis én.

Ellenem ingatta a fejét: **Maciea Kriszta**.
De három-egy a fociban is nagy győzelem, nem?

Oli mindjárt elkezdett parancsolgatni, ahogy szokott. Rám mutatott.

– Te fogod majd mondogatni mindenütt, hogy bicót lopunk!

– Csak én? – pislogtam. – Miért csak én?

– Először is: a tiéd volt ez a **zseniális** ötlet – trombitált **Oli**. – Másodszor: a te arcodat nem látták a rablók a parkolóban, mert elbújtál, és csak később **startoltál** utánuk is.

– **Karóka** pizmogott... – hadartam gyorsan.

– Az mindegy! – legyintett **Fánteli**. – Az én pofámat látták. A **Macieaét** is biztosan, mert akkora arca van, mint egy **miniszternek**. **Karóka** nem számít. Maradtál te.

Kicsit **elszontyolodtam**. Így valahogy már nem is tetszett annyira a **zseniális** ötletem. Hogy miért nem tudom én befogni a szácskám, amikor be kell fogni?!

Oli terve szerint nekem be kell mennem a cukrászdába. Le kell ülnöm egy asztalhoz **Karókával**. Aztán dicsekednem kell, hogy a **bundámmal**, vagyis izé... a **bandámmal** bicikliket lopok. És hangosan kell dicsekedni, hogy mindenki hallja.

Oli meg **Maciea** addig az utcán sétálgatnak szépen a cukrászda előtt, a terv szerint, mintha csak úgy **sétálgatnának**, és figyelgetnek, mintha nem is **figyelgetnének**.

A cukrászdában **Pingvin Pannikán** kívül, aki fehér kötényben felszolgált még két vendég volt.

Ríno Réka meg **Bövény Béci** a sarokban ültek és zöldségfagyit nyalogattak.

„Szuper! – gondoltam. – Nagyon lehetséges, hogy éppen ők a gengszterek! Egészen úgy néznek ki!”

Én répatortát kértem **Pannikától**.

Karóka meg nyusziturmixot.

Majdnem leestem a székről.

EZ A TAPLÓ RÓKAKÖLYÖK OLYAN TURMI-
XOT KÉR, AMINEK NYÚLHÚS ÍZE VAN, MIKOR
ITT VAGYOK MELLETTE?

– Hogy lehetsz ilyen bunkó? – súgtam neki. – Mel-
lettem akarsz nyusziturmixot nyakalni?

Karóka megrántotta a vállát.

– Mért? Mi baj? Szeretem az ízet...

„Tuskó!” – gondoltam halkán. Hiába, az ember nem válogathatja meg a barátait, ha már a barátai.

Aztán nagy levegőt vettem, és azt mondtam:

– Na, hogy megcsaptam azt a bringát, haver? Ennyi se vót! Az a kis **popsiarcú** nem tett rá lakatot, a tahó. Megér vagy öt... húszezret!

Karóka rémulten **pislogott** ide-oda. Szerintem akkor kezdte felfogni, mi a szitu.

– Ma is **megbugázok** vagy kettőt! – rikkantottam, mert a bűnözők, szerintem így beszélnek. – Bevegyek a balhéba, haver? Aztán osszuk a lét!

Karóka rémulten csak annyit mondott:

– Nem osszuk! Osztjuk!

– Nyomi vagy, gyerek? – súgtam neki. – Nyelvtanóra van? Inkább **bólogass**, és **vihogj!**

De a lüke csak rázta a fejét.

Észrevettem, hogy **Rino Réka** meg *Bövény Béci* felállnak az asztaluktól.

„Aha! – gondoltam. – Jól sejtettem! Ők azok! Ők a tolvajok! Most biztosan idejönnek, és be akarnak szállni a buliba!”

De nem jöttek oda.

Óvatosan oldalazva kimentek a cukrászdából.

Pingvin Pannika is eltűnt a pult mögül.

Hallottam, hogy az irodából hal-
kan telefonál.

Tudtam, hogy vőlegénye is van,
mert láttam egyszer csókdo-
sódni a parkban.

Biztos' azt a csókoszt hívja, ha
nincs vendég.

Ez a szerelem! Egy percet se bírunk ki a másik nél-
kül! Én aztán tudom...!

Éppen erre gondoltam, meg az én szerelmemre, a
Nyuszkó Enikőre, amikor két rendőri erő, **Sas Ottó**
bácsi, meg **Keszelyű Klára** néni besuhantak az ajtón,
lábamra kattintottak egy bilincset, aztán a levegőbe
emeltek, mint egy **pelyhet**, és **Karóka** már el is ájult
az ijedtségtől.

„MI NEM VAGYUNK TOLVAJOK!”

A rendőrségre **Sas Ottó** bácsi, meg **Keselyű Klára** néni azért repítettek be, mert bicikliket loptunk.

Hiába mondtuk, hogy nem loptunk. **Rino Réka** meg **Bölcény Béci** tanúk hallották, hogy loptunk.

– Nem loptunk! – mondtam.

– De loptatok! – mondták a tanúk. – Hallottuk!

– De nem loptunk! – mondtam.

– Akkor miért dicsekedtél velem? – **sikítottam rikoltva**, vagy **rikoltottam sikoltva** **Keselyű Klára** néni, akinek a kiáltása több kilométerre is elhallatszik.

– Azért, mert... – kezdtem, de nem tudtam folytatni. Kicsordult a könnyem, pedig nem szokása.

Akkor miért dicsekedtél velem?

Hogyan lehet megmagyarázni, hogy miért **dicsekedtem** olyasmivel, amit el sem követtünk? Hogyan lehet megmagyarázni, hogy ez az egész csak **csapda** akart lenni az igazi tolvajoknak?

Csapda, amibe én estem bele.

Nem loptunk bicikliket. Sőt! Tőlünk loptak el egyet. Pontosabban: **Karókatól**.

Nagy szerencsém volt, hogy véletlenül éppen bejött Emi néni, **Fánteli** mamája.

(Persze nem véletlenül jött be! **Oli** szólt neki.)

Ő rögtön megértette miért **hőzöngtem**.

– Engedjétek el! – mondta rendőrtársainak. – Ez csak egy butuska nyúl buta ötlete volt.

Hallgattam. Nem mondtam, hogy nem vagyok buta.

Pedig nem vagyok buta. Csak néha egy kicsit...

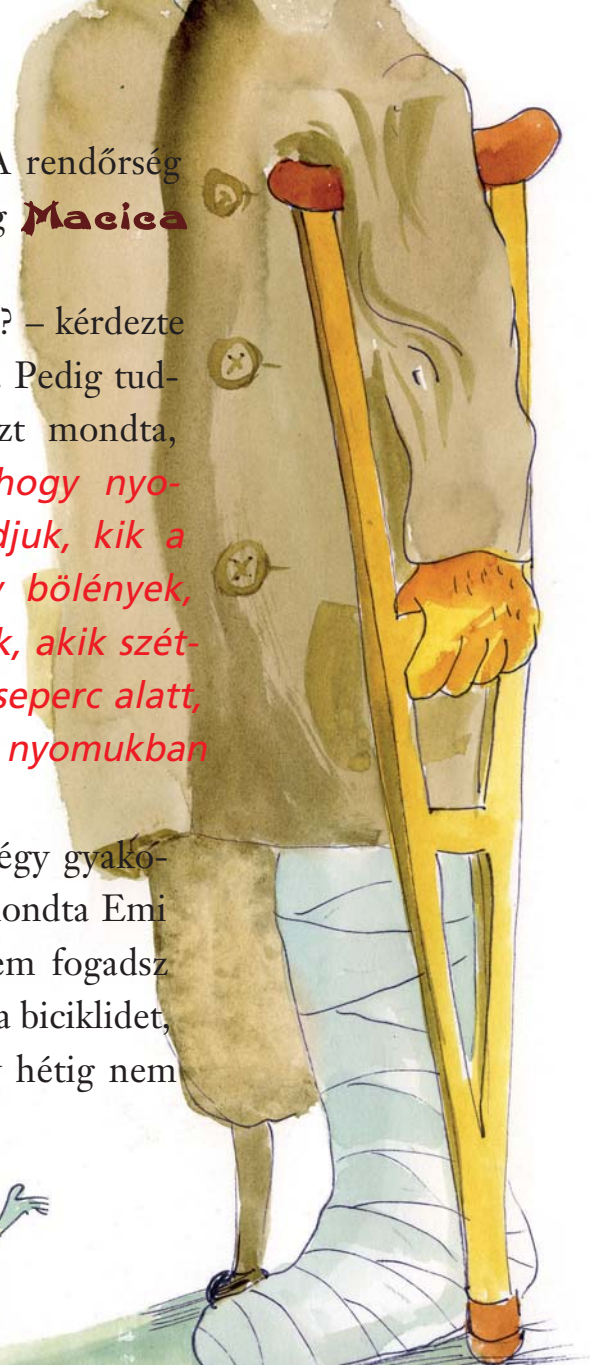
Ez csak egy butuska nyúl buta ötlete volt.

Emi néni kikísért. A rendőrség előtt **Karóka**, **Oli** meg **Macica** vártak.

– Mit mondtam, **Oli**? – kérdezte Emi néni. Hallgattunk. Pedig tudtuk, mit mondott. Azt mondta, hogy: *„megtiltom, hogy nyomozzatok! Nem tudjuk, kik a rablók. Lehet, hogy bölények, tigrisek, rinocéroszok, akik szétkapnak benneteket seperc alatt, ha meglátják, hogy a nyomukban vagytok. Világos?!”*

– **Oli**! Most haza méggy gyakorolni! De azonnal! – mondta Emi néni szigorúan. Ha nem fogadsz szót, én fogom elvenni a biciklidet, nem a tolvajok, és egy hétig nem kapod vissza.

Hűha! – gondoltam. – Ez nagy figyelmeztetés volt. Bicikli nélkül mi olyanok vagyunk, mint a féllábú óriás, akinek eltörik a másik lába.

Oli morgolódott.

– Nem én voltam a gügye, hanem **NyílNyúl**! Azt hittem **hanyatt végődök**. Mintha nem **Ő** mondta volna, hogy „nem is rossz ötlet”!

De **Macica** megint jó barát volt. Megvédett.

– Te is arra szavaztál, **Oli**, hogy **NyílNyúl** játssza el a bicótolvajt. Te osztottad ki a szerepeket.

– Gondoltam! – mondta dühösen Emi néni, és intett: – **Na, mars haza!**

Azzal faképnél hagyta a bandát.

Csakhogy egy **Fánteli Olit** nem lehet olyan egyszerűen leállítani, ha egyszer beindul. És **Oli** beindult, akár egy... egy **megvadult** elefánt!

– Majd én elkapom őket! – trombitált. – És már tudom is hogyan!

KINEK KELL AZ IDEGORVOS?

Olinak valóban akadt egy ötlete a köpenyes rablók lefűlelésére. Én jó ötletnek gondoltam. Bár már nem igen tudom, hogy melyik ötlet jó, és melyik rossz.

Az a baj, hogy az ötleteket nem lehet kipróbálni, mielőtt az ember kipróbálja, hogy kipróbáljuk, mielőtt kipróbáljuk, csak úgy, ha az ember kipróbálja.

Izé... Igen... Nem vagyok én olyan bugyuta nyúl... Sőt! Bár ezt a **gondolatmenetemet** most nem egészen értem... Ki kell próbálni, hogy kipróbáljuk, ki lehet-e próbálni? Hm.

Oli ötlete az volt, hogy leteszi a biciklijét a cukrászda elé, és nem lakatolja le.

– Normális vagy? – kérdezte udvariasan **Karóka**.
– El fogják lopni, mint az enyémet.

– Pontosan! – vigyorgott **Oli**. – Legalábbis **megpróbálják** ellopni, remélem.

Macica hozzám fordult:

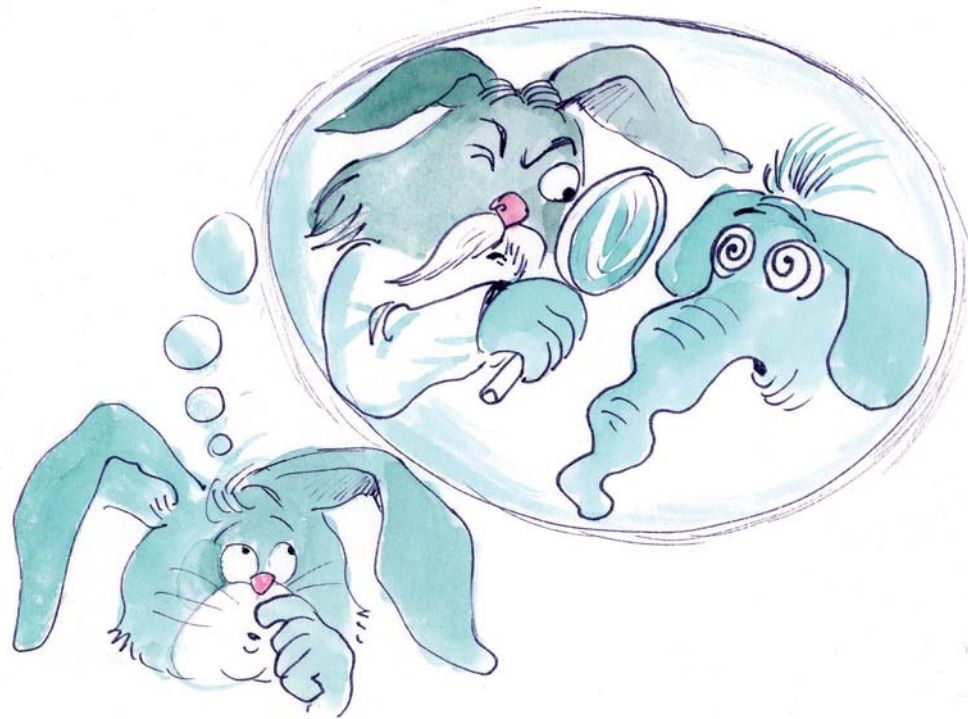
– A te nagypapád, ugye, ideg orvos, **NyílNyúl?**

– Igen! – válaszoltam **örömmel**, mert szeretek jól válaszolni meg segíteni. – Miért? Ki beteg?

– **Olinak** kellene egy **megbízható** elmegyógyász, tudod, **NyílNyúl!**

– Igen?! – bámultam **Olira**. – Nem is mondta! Szóljak a Papának!

– Nem! – mondta dühösen **Oli**. – De talán menjetek a csudába! Majd elkapom én a tolvajokat egyedül!

Akkor értettem meg, hogy **Macica** azért kérdezte, hogy a nagyapám idegorvos-e, mert butaságnak tartja **Oli** ötletét a le nem lakatolt biciklijével.

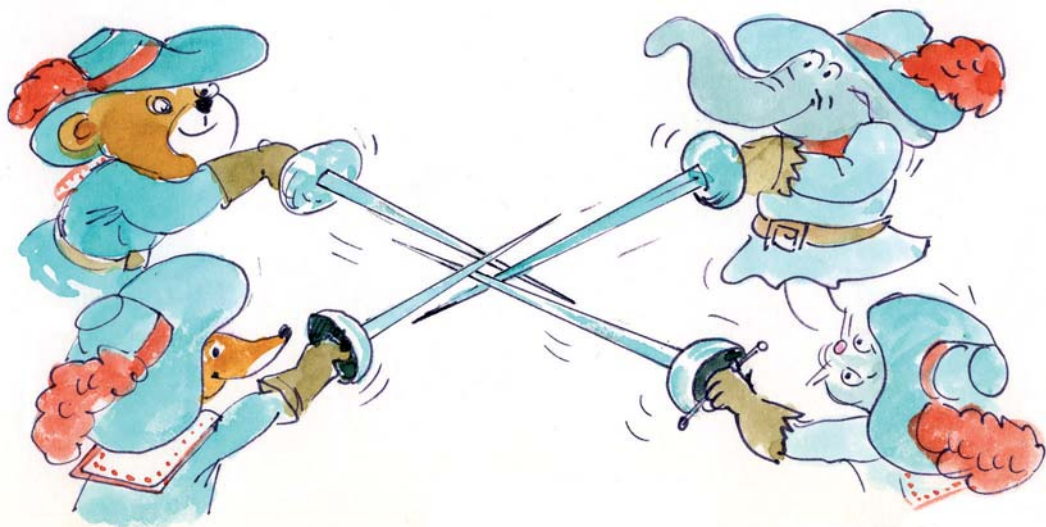
Aha!! Értem! Vág az eszem..., hogy ha eszem! Na, milyen jó rím! Hihhi!

Persze nem engedték, hogy **Oli** egyedül kapja el a tolvajokat, és egyedül arassa le a dicsőséget.

– Egy mindenkiért, mindenki egyért! – mondta **Macica** a jelmondatunkat (**Három testőr!**), és így folytatta: – Ha az az egy **dilinyós**, akkor is.

Oli csak annyit morgott, hogy majd meglátjuk, ki a dilinyós.

És megláttuk.

NA, KI LOPJA EL A BICIKLIT?

Oli a cukrászda előtt hagyta a kerékpárját. Aztán be-
ment a cukiba, mintha nem is **csapdát** állítana, csak
úgy **kólézni** vagy **fagyízni** akarna momentán pillanat-
nyilag

A BICÓT NEM LAKATOLTA LE!

Én **KaróKáva** az utca egyik végében rejtőztem el a bokrok között, **Macica** meg az utca másik végében.
Nagyon izgultam.

Vajon kik a tolvajok?

Hogyan tudják meg,
hogy itt van egy ellopható
bicikli lakat nélkül?

Kikémlelik,
mint a kémfilmekben?

De ki kémleli ki?

És vajon felismerjük
azt, aki kikémleli?

AZ AKCIÓ
HELYSZÍNE

– Figyeljetek! – hallottam **Macica** hangját a telóból, mert mindenki mindenkivel össze volt kötve a telóval. – Jön valaki!

Macica közelében hirtelen **Sakál Dezső** tűnt fel a gördeszkáján!

– Tudtam! Tudtam! – súgtam **Karókanak**. – Ugye megmondtam, hogy a **Dezső**... A **Dezső** is....! Tolvaj! **Karóka** bölintott. Megszólalni nem tudott, mert azt hiszem, egy gombóc volt a torkában.

Sakál Dezső a cukrászda előtt befékezett, megpördítette a deszkáját, és ránézett **Oli** kerékpárjára...!

– Na, most lopja el! – hörögtem. – Na, most! Elkapjuk...!

De nem lopta el. Csak bekiabált a cukiba.

– Hé, balfék! Valaki! Nem lakatoltad le a bicódat!

El fogják lopni, mint **a lökött kis karókaét!**

És már gördült is tovább, mint a **villám.**

Oli ki se nézett. Mindent látott és hallott az ablak mögött. A függönyön át leste az utcát odabentről.

– Akkor Dezső nem tolvaj – motyogta **a lökött kis karóka**, vagyis: **karóka.**

Megrántottam a vállam.

– Tévedni állati dolog – mondtam.

Ekkor **VÁRATLANUL** Teve Tihamér meg **Őzike Őlgi** karikáztak el előttünk. **Teve Tihi** kormányán Majom Miki ült, pedig az tilos.

Nagyon murisan néztek ki együtt. **Tihi** a púpjával, **Miki** a kormányon, **Őlgi** meg a vékonyka lábával.

Karóka halkán vihogott.

Lelassítottak a cukrászda előtt, mintha be akarnának menni, de aztán tovább **kerekeztek.** Nincs ezeknek pénzük soha, mert mindent azonnal **eljátszának** a játékteremben. Az iskolában is folyton tőlünk **kérinesélnek.**

Alighogy eltűntek az utca végében, **Farkas Döme** robogott felénk a mocijával.

Aha! Tudtam! Mondtam! A Farkas Ferike bátyja!
Tuti a bandában van!

Elhúzott előttünk, és már ott se volt. De **NgilNgült** nem csapja be! Észrevette a bicót! Láta, hogy nincs rajta lakat!

Alig pillantottam Döme után, **Macica** riasztott:

– Itt vannak! Elkapni...!

És a lélegzetem elakadt, amikor megláttam **három vörös köpenyes ördögöt** felénk száguldani **Macica** utcavégéből.

Az első **bandika...** vagyis **bandita** bicójának vázán ült a harmadik, a legkisebb gengszter.

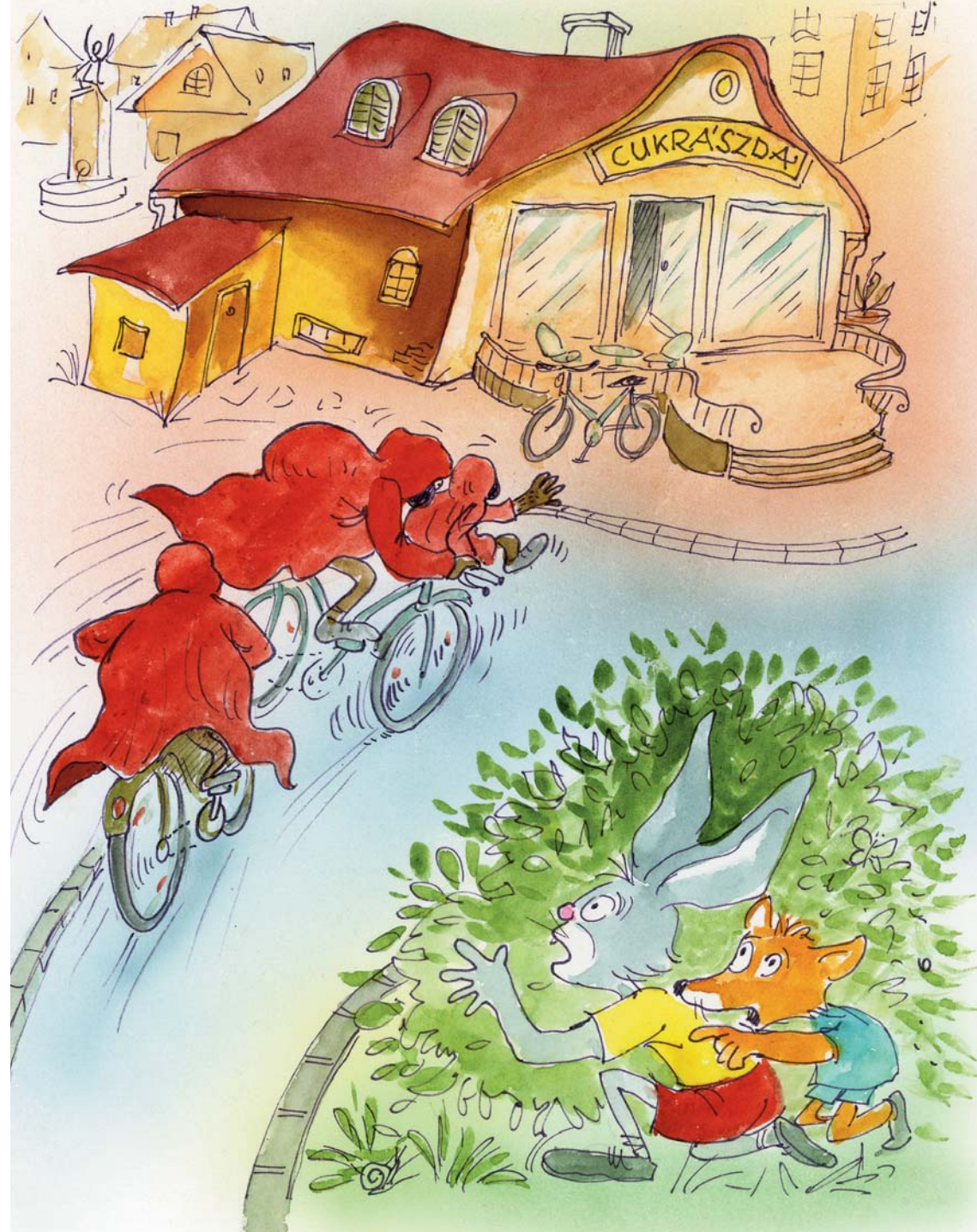
Macica kiperdült a rejtékhelyéről, de mire legjobb barátnőm az ő **termetes popsijával** felpattant a nyeregbe, a rablók már a cukinál voltak.

Elöl persze a hátizsákos! Kapucni a fején! A cuki előtt a legkisebb rabló leugrott a vázról, felpattant **Oli** kerékpárjára, és már suhantak is.

De **Oli** nem jött ki a cukrászdából.

NEM JÖTT KI A CUKRÁSZDÁBÓL!

NEM JÖTT KI A CUKRÁSZDÁBÓL!

„De miért nem jött ki a cukrószdából?” – zubbogott az agyam. – Az ő bicója! Most én kapjam el ezt három vad gonosztevőt **KaróKával**?

Többre nem is gondolhattam. A rablók egy szemvillanás alatt eltűntek mind a hárman.

Oli akkor rohant ki a cukiból. Sikerült összeütköznie **Macicával**. Mire **KaróKával** odaértünk már a földről tápászkodtak fel dühöngve.

– **Balfék banda!** – trombitált **Oli**. – Hogy engedhettétek el őket?

– Te beszélsz? – bömbölt dühösen **Macica**. – Hol voltál, mikor ideértetek?

– Hol? Hol? – vicsorgott **Oli**. – Néha klotyóra is kell menni, ha idegesek vagyunk, nem?

MIT LÁTOTT **KaróKa**?

Ültünk a tölgyfa alatt.

Mindenki nagyon dühös volt mindenkire.

Veszekedtünk, kiabáltunk és mutogattunk egymásra.

Mindenki szerint mindenki hibás volt, csak ő nem.

Aztán hirtelen **KaróKa** azt mondta:

– Én láttam az őzike lábát!

Olyan csend lett, mint a gyomromban. Vagy nagyobb, mert a gyomrom korgott.

(Hát nem szörnyű? Sosincs répa, ha éhesek vagyunk. Ha meg van répa, nem vagyunk éhesek. Vagy egy másik répát kívánunk. KEGYETLEN AZ ÉLET!)

– Hogy mi...? – brummantott **Macica KaróKára**. – Mit láttál te?

– Az őzike lábát – motyogta kis vörös barátunk. – Amikor elsuhantak **Oli** bicójával itt előttünk, és nagyon féltem, félrelibbent a köpenye. Láttam a lábát. Egymásra néztünk.

Láttam **Macica** szemén, hogy gondol valamit. Azt gondolta, hogy **Karóka** mebuggyant az izgulástól. **Hallucinál**, ahogy műveltebb nyulak mondják az egyetemen. Vagyis látott valamit, amit nem látott.

– Ne bosszants, **Karóka**! – vicsorgott **Oli**, és az ormányát úgy lóbálta, mint más a farkát. – **Őzike**, mint rabló? A kis szelíd **Őzike Olgi**? Nem vagy te **megveszve** egy kissé?

– Nem – mondta **Karóka**. – Be vagyok oltva veszettség ellen. És hidd el, ÉN megismerem egy őzike lábát! Lehet, hogy néha **gyáva** vagyok, meg **tudatlan**, meg **ijedős**, meg **félős**, de egy őzike lábát ezer láb közül is megismerem az étkezési szokásomból kifolyólag.

Bólogattam.

– Ez igaz lehet. Én tíz méterről meg tudom különböztetni a répát a paprikától.

Macica nézte **Karókát** és pislogott. Ez azt jelenti, hogy megint gondolkodik. Kezdi elhinni, amit hallott?

Oli az ormányát emelgette. De már láttam, hogy neki is szöget ütött a fejébe az őzike lába. Vagyis izé... Ezt hogy kell fogalmazni?

Szöget ütött a fejébe az őzike lába. 1 (elégtelen)

Szöget ütött a fejébe, hogy az a láb az őzike lába. 3 (közepes)

Szöget ütött a fejébe, hogy **Karóka az őzike lábát látta a köpeny alatt. 5 (jeles)**

– Őzike? – trombitált **Oli**. – És akkor ki a másik kettő? Talán **Teve Tihamér**, meg **Majom Miki**?

Maeica bólogatott.

– Sok butuska ötleted volt ma **Oli**, de most az egyszer tízest lőttél, azt hiszem. Az első rabló köpenye alatt nem hátizsák van. Púp! Púpja pedig **Teve Tihamérnak** van. És a szőrös karú nem más, mint...

– **Majom Miki!** – vágtam közbe, mert szeretek okos lenni, ha okos lehetek.

– Így van **Nyíl/Nyúl!** Okos vagy! – mondta **Maeica**, a legjobb barátnőm, mert ő ismer.

AZ ŐZIKE NEM LEHET TOLVAJ!

– Ne beszéljeteK **butóságokat!** – kapta fel a fejét **Oli** mamája, amikor elmondtuk neki, hogy kiket gyanúsítgatunk. – Még hogy az őzike, a teve meg a majom? Ők **karikáznak** köpenyben, kapucniban keresztül a városon? Ők lopdossák a bicikliket? **Őzike Őlgi**, **Teve Tihamér** meg **Majom Miki** a legrendesebb családok kölykei!

79

Tihamér mamája a rendőrségünkön titkárnő.

Őlgi papája a fogorvosunk.

– És **Majom Mikit** vádoljátok? Akinek a szülei a város vezetői között vannak? Már a nagypapája is polgármester volt!

Álldogáltunk Emi néni körül, és pislogtunk.

Mit lehet ilyenkor mondani?

Macicának jött meg a hangja először.

– **Karóka** látta a lábát.

– Kinek a lábát? – kérdezte Emi néni.

– A őzike lábát.

Emi néni kérdően fordította **Karóka** felé az ormányát.

– Igaz ez, **Karóka**?

– Igaz – motyogta **Karóka**. – Kivillant a köpenye alól. És az őzike lábát ezer láb közül is megismerem, **kezicsókolom**, mert...

– Tudjuk! – vágott közbe **Macica**. – Az étkezési szokásodból kifolyólag.

– Igen – vigyorította el magát **csintalanul** vérengző kis barátom.

– Biztosan tévedtél! – csattant fel **Oli** mamája. – Mindig képzelődtök! **Oli** is állandóan álmodozik! Ismerlek benneteket **szófogadatlan** népség! **Megmondtam, hogy nem nyomozhattok!** A falnak beszélek? **Oli**, azonnal hazamégy gyakorolni, vagy egy hétig nincs tévzés! Az ellopott biciklidért pedig még számolunk! **Tűnés!**

Lógó fejjel indultunk az orrunk után.

Nincs igazság a földön!

Ilyen rendes állatkölyköket, mint mi, nagyítóval sem találunk **Animaliban**.

Minden szabályt betartunk a bicóval is!

Vagy legalábbis igyekszünk...

A kerékpározás szabályai

HA KÉT KERÉKKEL TÖBB VAN

Kerékpározni jó! Kerékpározni: erő, ügyesség, bátorság, természetesség. A kerékpározás varázsának titka: én hajtom, én egyensúlyozom, és egy kéz- vagy lábmozdulattal én irányítom.

A kerékpár szinte összenő velem, ha repülök a szélben. Szűk erdei ösvényeken, keskeny utakon, sziklás vidékeken, városi kaputjárókon suhanunk a bicajjal, amit autóval nem tehetünk soha!

Van azonban két törvény, amit be kell tartani:

VIGYÁZNI MAGUNKRA, VIGYÁZNI MÁSOKRA.

Ehhez kell egy jól felszerelt kerékpár, egy ügyes gyerek, és a közlekedés szabályainak ismerete.

Ha ebből a három dologból egy hiányzik, nagy baj lehet! (Ezért nem tud a macska kerékpározni. Neki mind a három hiányzik.)

VIGYÁZZUNK MAGUNKRA, VIGYÁZZUNK MÁSOKRA!

Aki nem szereli fel a kerékpárját a szükséges biztonsági eszközökkel, az nem csak a saját életét sodorhatja veszélybe, hanem mások testi épségét is.

HOL BICIKLIZZÜNK?

1. kerékpárúton, kerékpársávon, ha ilyen nincs, a leállósávon;
2. kerékpározásra alkalmas útpadkán; vagy ha az nincs:
3. szorosan az úttest jobb szélén; ha nem lehet,
4. akkor a járdán.

De ott lassan! Maximum 10 kilométeres sebességgel. És a gyalogosokat nem zavarhatjuk!

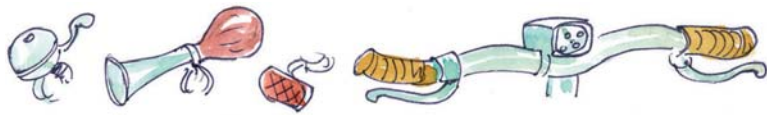
VIGYÁZZ!

Az útpadkán, az úttesten és a járdán csak egy sorban szabad kerékpározni.

A kerékpárút szuper dolog, de ott is figyelni kell a keresztezésekben

- a lámpára meg a beforduló járművekre,
- a gyalogosok váratlan lépéseire,
- a kutyák felbukkanására,
- a többi kerékpárosra, akik hirtelen változtatnak irányt, vagy előzni akarnak.

JOBB NÉGY-ÖT INTÉS, MINT A KÉPEN LEGYINTÉS

Mielőtt kimennél biciklizni nagyon előnyös megtanulni, hogy melyik a bal kezed és melyik a jobb. Ha két balkezes vagy, akkor jegyezd meg, hogy a szíveddel ellenkező oldalon lógó kart nevezik mások jobb kéznek.

1. Az úttesten vezess határozottan, de ne kockáztass! Jobb ma egy nyugis pedálozás, mint holnap gipszben a Baleseti Kórházban.

2. Add meg az elsőbbséget a többi járműnek, de ha neked megadják, ne tévovázz! A bizonytalankodás veszélyesebb, mintha leállsz és vársz.

3. Haladás közben tarts legalább egy méter távolságot a járdaszegélytől, vagy a forgalmi sáv szélétől, illetve a parkoló autósor mellett. Így elég helyünk marad a manőverezésre egy hirtelen akadály, egy besüllyedt csatornafedlap, burkolathiba vagy egy figyelmetlenül elinduló autó esetén.

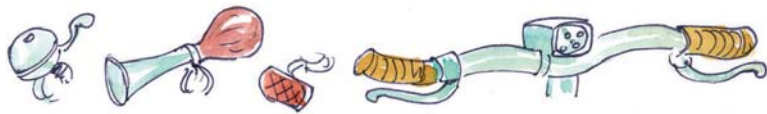

4. Jelezd, ha irányt akarsz változtatni, vagy elsőbbséget adsz valakinek! Jelezd, ha megértetted a másik jelzését! Pillants a szemben haladó szemére! Abban láthatod, mit akar csinálni, mi a szándéka. (Ez nem azt jelenti, hogy biciklizés közben szemezz a szembejövő lánnyal vagy fiúval. Kacsintgatásra bal- esetmentesebb terepet válassz!)

Sose feledd Mátyás király bölcs mondását, amellyel Kinizsi Pált elindította a kenyérmezei csatába: Jegyezd meg hős vezérem: lehet, hogy a másik ember az idióta, de te szívhatsz!

(Persze nem pontosan így mondta, csak mai magyarrá fordítottuk.)

LÁSS ÉS LÁSSANAK!

Ne csak a suliba meg a buliba öltözzünk minél feltűnőbbben.

A biciklin is látsszunk, mert az életünkkel játszunk! Ragasszunk a kerékpárra és a ruhánkra színes, fényvisszaverő (öntapadós) szalagokat, matricákat!

És anyának, apának, meg a papának is meg kell mondani, hogy vegyék fel a fényvisszaverő mellényt, ha mennek a szomszéd faluba meg a szőlőbe, mert a mellény életet menthet. Ez a fénysziporka persze nem helyettesíti este a kerékpár lámpáit!

Azt ugye tudod, hogy a tojás könnyen törik?

És a fejed? A jó fejek fejjvédőben bicikliznek!

ÉS MÉG NÉHÁNY SZABÁLY...

Tudod, hogy gyalog- és kerékpárúton óránként húsz kilométernél nagyobb sebességgel nem karikázhatsz? (Azt mondod, ez nem sebesség? Ha ilyen gyorsan tudnál futni, te lennél a maraton futás magyar bajnoka, és világbajnoka – a nők között.)

Csak kerékpárosoknak épített kerékpárúton bringázhatsz harminc kilométeres sebességgel is. Kevés?

Természetesen ezer kilométeres sebességgel is száguldhatsz a kerékpárral, ha – felszállsz vele egy repülőgépre. Höhö!

Néha előnyös az autók, buszok, kamionok mellett, ha az ember kerékpáros.

Például, ha útkereszteződésben vagy vasúti átjáró előtt megállnak az autók, akkor kerékpárral az úttest szélén, az álló autók jobb oldalán előre mehetünk: az álló sorban elsők lehetünk.

Aztán az sem hátrány, ha valahol külön kerékpársávot csináltak. A kerékpársávon biztonsággal haladhatsz az úttesten közlekedő járművek mellett, ha a szaggatott vonalon nem gurulsz át, és persze a többi közlekedési jelet, táblát is ismered és figyelembe veszed.

A NAGY ÜLDÖZÉS

Nagyon el voltunk keseredve.

Csendben tekertünk hazafelé. Pontosabban, **Ma-eica** a biciklijén tekert, **Karóka** a gördeszkáján suhant, **Oli** meg az én biciklimen vitt engem a vázon, ami tilos ugyan, de ahogy **Papi** mondja mindig: szükség törvényt bont.

Aztán hirtelen felcsillant a szemünk, és egyszerre kiáltottuk: ott vannak! Utánuk!

Azt kérdezed, miért csillant fel a szemünk, és miért kiáltottunk?

Na, mit gondolsz?

IGEN!

Megpillantottunk három figurát, akik egy mellék utcából éppen elénk fordultak be.

Azt kérdezed, kik voltak?

Na, kik voltak?

IGEN!

Teve Tihamér, Őzike Olga és Majom Miki személyesen!

NA, ÉS KINEK A KERÉKPÁRJÁN ÜLDÖGÉLT

Majom Miki **A SZŐRÖS KARJÁVAL?**

Egyet találhatsz!

IGEN!

Oli bicóján!

– Utánuk! – kiáltott **Oli**, és elől a bicókkal, hátul a gördeszkával kezdődött az üldözéses verseny.

Nem sokáig.

A három **BANDITA** egy pillanat múlva eltűnt a sarkon, és mire mi is befordultunk, már nem érhetük utol őket. Nem csak azért nem, mert *lassabbak* voltunk. (**Elefántfenékkal** az én bicómon nem lehet **FORMA-1**-et nyerni.) Hanem azért is, mert egy *villogó* rendőrautó ránk **szirénázott**, mint bébi a mamájára, ha éhes.

Szirénázott és bevágott elénk.

No, igen!

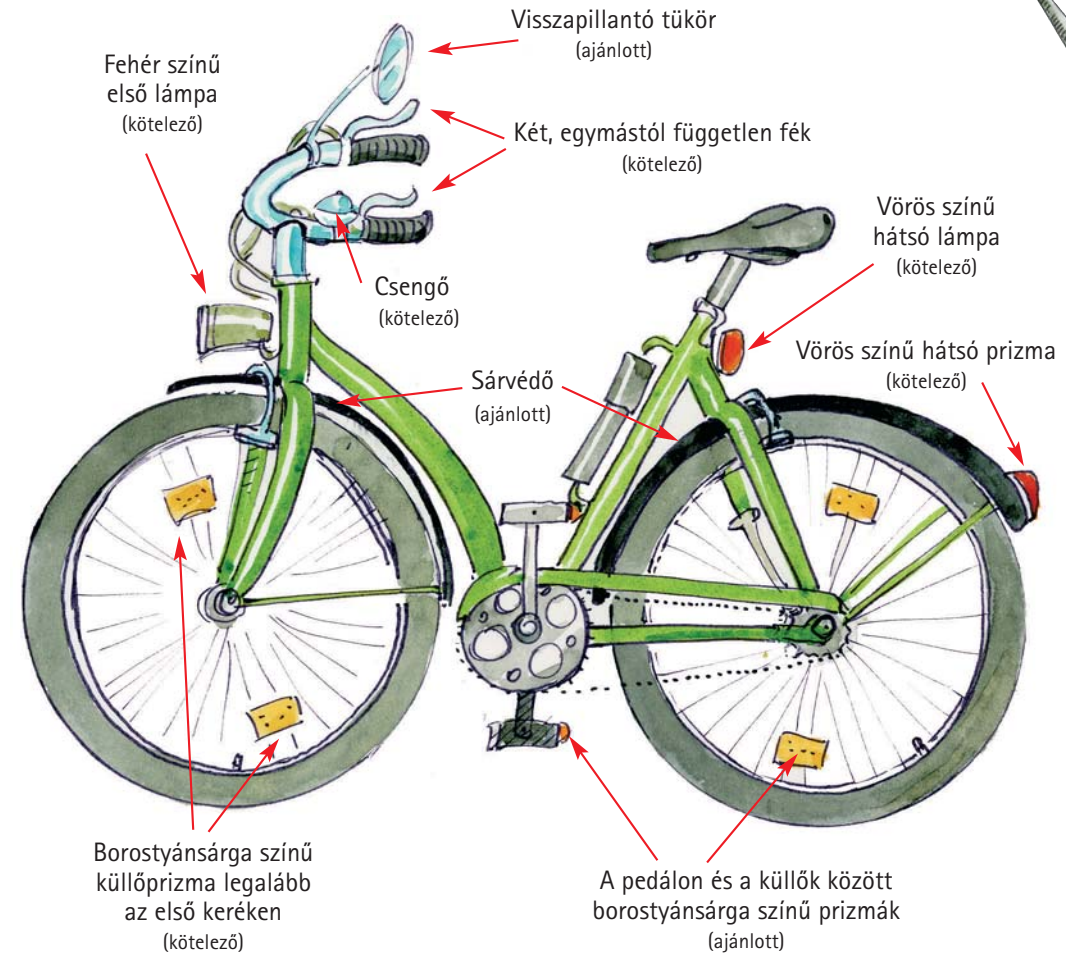
Néhány szabályt megsértettünk.

- 1. 12 éven aluli személy nem szállíthat mást a biciklijén.**
- 2. Nem jeleztük, hogy be akarunk fordulni.**
- 3. Több mint 10 kilométeres sebességgel karikáztunk a gyalogjárdán.**
- 4. A sarkon elsőbbségadás kötelező háromszög volt, le kellett volna lassítani**

Még jó, hogy a bicók felszerelése rendben volt.

A KERÉKPÁR FELSZERELÉSE

A KRESZ által kötelező, illetve ajánlott kerékpártartozékok

Mire a rendőrök kiszálltak a kocsijukból, mi már egymás szavába vágva próbáltuk elkiabálni, hogy:

A rendőrök először nem hittek nekünk.

Aztán hittek, de a három rabló akkor már hetedhét határon is túl volt.

Hetedhét határon túl = $7 \times 7 = 49$ határon túl!

Azt mondják:

MINDEN ROSSZBAN VAN VALAMI JÓ.

Most az volt a jó a rosszban, hogy **Oli** mamája, **Emi** néni hümmögve bólogatott, amikor a rendőrök elmondták neki a történeteket.

Kezdte elhinni, hogy a szelíd őzike, meg a bamba teve a híres nevezetes őssökkel rendelkező majommal együtt bűnösök lehetnek.

– Rendben van – trombitálta halkán. – Nézzünk utána a **gyanúsításoknak!**

És utána néztünk.

A HÁROM KIS ÁRTATLAN

Amikor **Oli** mamájával megérkeztünk az **Őzike** család házához, és Emi néni **becsengetett**, Olgi mamája nyitotta ki az ajtót.

Őzike Olgi mamája kedves, **mosolygós** néni. Meséket ír gyerekeknek. Ő írta az **Őzi néni Győzikéje** című verses mesét, amiben egy **Győzike** nevű emberkisfiú eltöri a lábát az erdőben, de **Őzi néni** meggyógyítja*.

„Mátra alján, falu szélén, lakik az én **Őzi néném...**” Így kezdődik.

Mikor a meseíró meglátott bennünket **Emi** néni-vel, a **mosolyára** apró felhő borult.

– Csak nincs valami baj? – kérdezte.

– Nincs – mondta **Oli** mamája. – Csak szeretnénk **Olgival** beszélni.

*Az író első könyve életében Fazekas Anna: Öreg néne őzikéje című mesekönyve volt, amit hat éves korában az édesanyjától kapott. A könyvre és az édesanyjára emlékezve szötte bele történetébe az Őzi néni Győzikéjét.

– Fáradjanak beljebb – mondta **Őzi néni**. – Éppen uzsonnáznak a **haszontalanok**. Száguldoznak a biciklijükön, aztán persze **megizzadnak, megéheznek**.

– Á! – morrant **Oli**. – A kis „haszontalanok...” Szóval itthon vannak?

Körülpislantottunk. A bicókat nem láttuk sehol.

Bent, a nappaliban a három **rablógyanúsított** az ebédlőasztalnál ült. Olyan **ártatlan, hamba** képpel majszolták az almájukat, mint akik háromig sem tudnak számolni.

Mikor megláttak bennünket, csak **báméskodtak**, mint akik nem értik, mit keresünk ott.

Oli mamája rögtön **belecsapott a lecsóba**, azaz felvette az első kérdést:

– Hol voltatok ma négy óra és fél öt között?

A három szemétládika egymásra **pislogott**, mint akiknek annyi eszük sincs, hogy a kérdést megértsék.

– Bicikliztünk – motyogta **Őzike Olga**.

– Hol? – kérdezte **Emi néni**.

– Az utcán – makogta **Majom Miki**.

– Egy kicsit pontosabban, ha lehet! – kapta fel a hangját **Oli** mamája. – Hol bicikliztetek?

– A **Durrel** sugárúton meg a **Segítség, ember!** téren – böfögte **Teve Tihamér**.

– Máshol nem? – kérdezte Emi néni.

– Nem – mondta **Miki**.

– Nem igaz! Nem igaz! – **harsonázott Oli**, és én sem tudtam megállni, hogy ne vágjak közbe.

– Láttunk a cukrászdánál benneteket!

– Ja, igen! – **verdesett Őzike Olga** szempillája ártatlanul. – Ott is voltunk. Talán tilos?

– **Biciklit lopni tilos!** – jött meg **Karóka** hangja is, aki eddig mögöttem bujkált, annyira félt.

KÖNNYEK ÉS BICIKLIK

– Micsoda?! – **kapta fel a fejét Őlgi** mamája, a meseíró. – Csak nem azzal **vádoljátok** ezeket a kölyköket, hogy biciklit loptak?!

– Nem vádoljuk őket - emelte fel az ormányát Emi néni -, csak gyanúsítjuk. Akadnak tanúk, akik látták **Ōlgikát** a rablók köpenyében. Később pedig **Majom Mikit Ōli** biciklijén. És velük volt **Tihamér** is.

– Hogy mi...? Mi...? – ugrott fel az asztaltól **Ōzike Ōlgi**, és zokogva az anyjához futott. – Brühühü! Brühühü! Kikérem magamnak...! Brühühü! Brühühü!

Ōzike néni átölelte az kislányát, és **szigorúan Ōli** mamájára nézett.

– **Itt valami tévedés lehet, kérem!**

Közben **Teve Tihamér** is **felbőgött** az asztalra borulva.

– Nem vagyok tolvaj! – **kurrogta**.

Majom Miki pedig bebújt az asztal alá, és makogva **hüppögött**, mint egy centrifugázó mosógép.

– Megmondom az apukámnak! Megmondom!

Emi néni tehetetlenül meglóbálta az ormányát, és ránk **fintorgott**, mintha azt mondaná:

„Na, ezt jól megcsináltuk! Ebből **botrány** lesz. Tutira tévedtetek!”

Hangosan azonban csak annyit jegyzett meg, hogy:
 – A rendőrségnek minden bejelentést ki kell vizsgálni. A tanuk talán tévedtek. Elnézést a **zavarásért!**
 És elindult kifelé. Mi meg csak álltunk, mint akiknek a padlóhoz ragasztották a lábukat.

„Mi láttuk!” – kiáltottunk volna, de **Emi** néni **vil-lámló** pillantása torkunkra forrasztotta a szót.

Elindultunk utána.

– Viszontlátásra! – csattant **Ózi** néni bosszús hangja.

– Én láttam az **Olga** lábát ... – motyogta **Karóka**.

– Én meg a bicómon **Mikit** – recsegett **Oli**.

– Én meg vádaskodó, buta kölyköket látok! –

trombitált Emi néni. – Na, gyerünk!

De **Olit** nem lehetett leállítani.

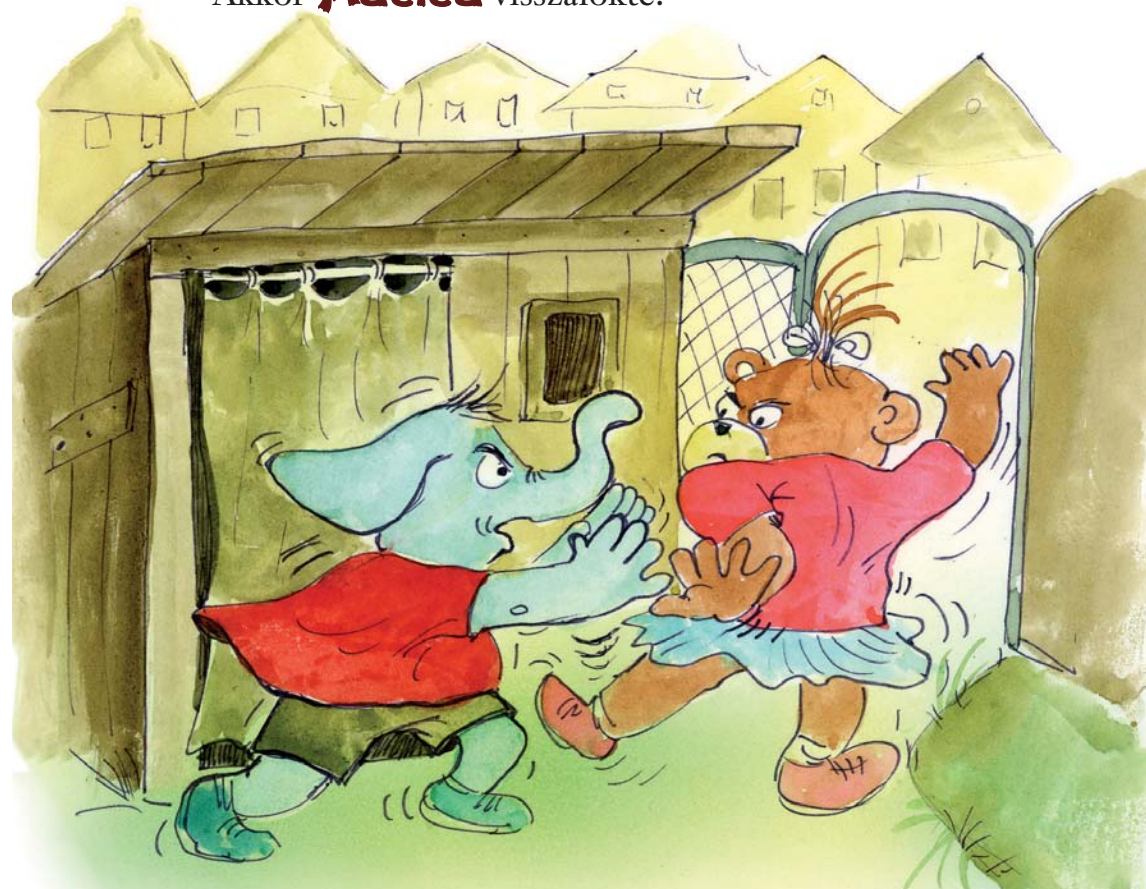

– Te miért nem szóltál semmit? – lökte meg **Ma-eicát**. – Csak mi **égjünk**, mi?

– Ne lökdöss, jó? – brummogott a legjobb barát-nóm. – Ha én **meglöklek**, elviszed azt a bódét! – És a kapu melletti tárolóra mutatott.

– Na, ne már, gyerek, mer’ a hátsódra verek! – rőf-fent **Oli**, és még jobban meglökte **Ma-eicát**.

Akkor **Ma-eica** visszalökte.

Csak azt láttuk, hogy **Fánteli** nekiesik a kis fészer függönyének, **leszakítja** az egészet, és az ott tárolt kerékpárok ráborulnak.

– A bicóm! – sikkantott fel **Karóka**, ahogy megpillantotta a kétkerekűjét.

Oli is boldogan **vigyorgott**, miközben a biciklijét simogatta az ormányával.

– Na, ugye! Na ugye! – trombitált, és **Emi** néni feje kék lett a dühtől.

Mi **Macicával** örömmünkben csak röhögünk.

**RINGABRINGA TAPOSS BELE!
SOSE LESZ A GATYÁNK TELE!**

BŰN ÉS BÜNTETÉS

Mit gondolsz, az alábbi esetek közül melyik nagyobb bűn, melyik kisebb bűn, és melyik nem bűn?

1. Megeszelsz egy csokit a boltban, de aztán a pénztárnál megmutatod a csomagolópapírját és kifizeted.
2. Felbuksz a bicikliddel, bevered a könyöködöt, ami egy napig fáj.
3. Nekihajtasz egyik kerékpáros társadnak, aki elesik, és eltörik a bicó lámpája, meg kitörik néhány kerékküllő.
4. Meglátsz az utcán egy kerékpárt, ami nincs lelakatolva. Felülsz rá, és elkarikázol.
5. Megtetszik egy gyerek játéka. Elveszed tőle, majd hazaviszed.
6. Véletlenül betörsz egy ablakot labdázás közben, és elszaladsz.
7. Mosogatás közben eltörsz egy szép tányért.
8. Bemászol egy kertbe, és a botoddal minden virágnak leütöd a fejét, mert aki ott lakik, csúnyán kiabált veled.

MEGFEJTÉS

1. CSOKI. Kisebb bűn. A csoki, csak akkor a tiéd, ha kifizeted. Lopásnak számít, ha megeszed a boltban.
2. FELBUKSZ. Nem bűn. Te csináltál magadnak kárt.
3. ÜTKÖZÉS. Kisebb bűn, ha véletlen volt. Nagyobb, ha akarattal mentél neki.
4. BICÓLOPÁS. Nagy bűn. Büntetnek érte.
5. JÁTÉKRABLÁS. Kisebb bűn, de lopásnak számít, tehát büntetnek érte.
6. ABLAKTÖRÉS. Kisebb bűn, de a szüleidnek meg kell fizetni a kárt.
7. TÁNYÉRTÖRÉS. Nem bűn, mert véletlenül történt.
8. KERTRONGÁLÁS. Nagyobb bűn, mert nagy kárt okoztál.

MIÉRT KELLENEK TÖRVÉNYEK?

Ahhoz, hogy az emberek békésen éljenek együtt, szabályokra van szükség. Nem veheted el, ami a másé. Nem törhetsz a másik ember életére. Nem okozhatsz kárt másoknak sem szóval, sem tettel. Ha a bűnt a törvény nem büntetné, örök veszélyben és félelemben élnél te is, mert nem tudhatnád, hogy ki, mikor támad meg téged, és akit szeretsz, vagy mikor veszi el, ami a tiéd.

A büntetés módja és nagysága arányban áll az elkövetett bűnnel.

Mit gondolsz, melyik bűn körülbelül milyen büntetést érdemel, ha egy felnőtt először követi el? (Ceruzával halványan összekötheted a bűnt a megfelelő büntetéssel!)

Kerékpárlopás

Sebeket okozó verekedés

Betörés egy boltba

Gyalogos gázolása zebrán

Csokilopás boltban

Börtönbüntetés felfüggesztve*

Pénzbüntetés

Szóbeli figyelmeztetés

Kötelező átnevelés

Letöltendő büntetés

* Felfüggesztett büntetés esetén első alkalommal nem kell börtönbe vonulni, de ha még egyszer megszegi a törvényt, akkor az előző büntetést is ki kell töltenie.

HOGYAN LEPLEZIK LE A BŰNÖST?

Ez a rendőrség dolga. Minden krimiben láthatod, hogyan csinálják.

Kinyomozzák a bűncselekményt, és elfogják a tettest.

Állítsd sorrendbe a helyes válaszokat úgy, hogy számozd be 1–10 között azokat!

___ szembesítik a gyanúsítottakat a tanúkkal

___ kivonul a rendőrség a helyszínre

___ átadják a gyanúsítottat a bíróságnak.

___ összehasonlítják a bűncselekményt a hasonló esetekkel

___ kihallgatják a tanukat

___ kivallatják a gyanúsított tettest

___ kihallgatják a gyanúsítottakat

1 bejelentést kap a rendőrség a bűnesetről

___ összeállítják a gyanúsítottak listáját

___ rögzítik a nyomokat (fotó, ujjlenyomat stb.)

MEGFEJTÉS

1. bejelentést kap a rendőrség a bűnesetről.
2. kivonul a rendőrség a helyszínre.
3. rögzítik a nyomokat (fotó, ujjlenyomat stb.).
4. kihallgatják a tanukat.
5. összehasonlítják a bűncselekményt a hasonló esetekkel.
6. összeállítják a gyanúsítottak listáját.
7. kihallgatják a gyanúsítottakat.
8. szembesítik a gyanúsítottakat a tanúkkal.
9. kivallatják a gyanúsított tettest.
10. átadják a vádlottat a bíróságnak.

MITŐL FÉLHET MINDEN BŰNÖS, MIKOR ELKAPJÁK?

A vádlottat bíróság elé állítják, ahol a nyomozók, a tanúk, és sokféle bizonyíték segítségével az ügyész bebizonyítja, hogy a vádlott elkövette a bűncselekményt. A vádlottat védi az ügyvéd, aki szintén igyekszik tanukat hívni, és bizonyítékokat mutatni, hogy bebizonyítsa: a vádlott nem bűnös. Ha kiderül, hogy mégis bűnös, akkor a bíró meghozza az ítéletet. Ez lehet felfüggesztett büntetés, letöltendő börtönbüntetés szigorú vagy még szigorúbb körülmények között.

A rabok idejét a börtönben szigorúan beosztják. Megszabják mikor kell zuhanyozniuk, enniük, és mikor mehetnek ki a udvarra, illetve mikor kell lefeküdniük, felkelniük.

Mi történik, ha gyerek követ el a bűncselekményt?

Tizennégy éven aluli gyerek helyett a szülőket vonják felelőségre. Nekik kell kifizetni például a kárt, amit a gyerekük okozott. Ha súlyosabb bünt követ el a fiatakorú, akkor az iskolából is kidobhatják, és egy másik, esetleg sokkal szigorúbb iskolában kell folytatnia a tanulást. Az is előfordul, hogy rendbe kell hoznia, amit megrongált, vagy bepiszkított.

MINDEN JÓ, HA JÓ A VÉGE

A három tolvajt **szirénázva** vitte a kapitányságra egy rendőrautó.

Velük ment **Ózi** néni is zokogva, megszegyenülten, szegény.

Emi néni kihallgatta a kis **gengszterfiókat**. Kiderült, hogy **Majom Miki** volt a fővezér. Az ő ötlete volt a bicórablás meg a többi kis szemétség. A mindent elrejtő köpenyt is ő találta ki.

Akinek a tárolóban megtalálták a bicóját, az visszakapta. Akinek nem találták meg, annak a tolvajok szülei újat vettek.

Ózike Olga, **Majom Miki** és **Teve Tihamér** három büntetést is kapott:

1. a vakáció két hónapja alatt napi négy órában egy jól látható **csikos köpenyben** az elszórt szemetet, hulladékot kellett összeszedniük, összesöpörniük kis városunk utcáin;

2. a napból fennmaradó időben nem léphettek ki az utcára, nem mehettek se moziba, se játszótérre, se uszodába, se biciklizni, azaz **SEHOVA!**

3. külön-külön mindegyikőjüknek bocsánatot kellett kérni azoktól, akiktől a bicójukat elrabolták.

Ott voltam, amikor **Őzike Olga** sírdogálva bocsánatot kért **Karókatól**.

– Rendben van – mondta az én kis barátom. – Megbocsátok, de ha még egyszer ellopod a bicómat...

– Tudom – mondta Olgi. – Akkor megeszel étkezési szokásodból kifolyólag.

– Ja! – bólintott **Karóka**, és a füléig ért a szája.

A **Ringabringa Klub** tagjai főkapitányi dicséretet és egy évre ingyen belépőt kaptak, vagyis kaptunk az uszodába. Ezen kívül bekerültünk a legnagyobb internetes újságba is fotóval!

Emi néni pedig **megbocsátott Olinak** a szófoga-
datlanságokért.

– Most az egyszer! – emelte fel hatalmas lábát **figyelmeztetően** egytonnás kisia ormánya előtt, és **fülsiketítően** trombitált.

Persze mi tudtuk, hogy ha legközelebb is nyomozni fogunk, **Oli** megint csak az ormánya után megy, mint mindig! Ilyen az élet. Ha nem **kockóztatsz**, nem nyerhetsz. Igaz, nem is veszíthetsz. Legfeljebb a biciklidet.

De buta vagyok! Majdnem elfelejtettem!

ÁLLATI FESZTIVÁL

Az **Olit** meg **Macieát**, mint a város büszkeségeit, hogy lépjenek fel az augusztusi **BuliBálon** egy közös produkcióval.

Természetesen **Karóková**l mi is kaptunk ajándék belépőjegyet. (Az nagyon drága! Még sose tudtuk megvenni!)

A **díszpóholybon** ültünk!

Maciea meg **Oli** produkciója volt a legnagyobb siker!

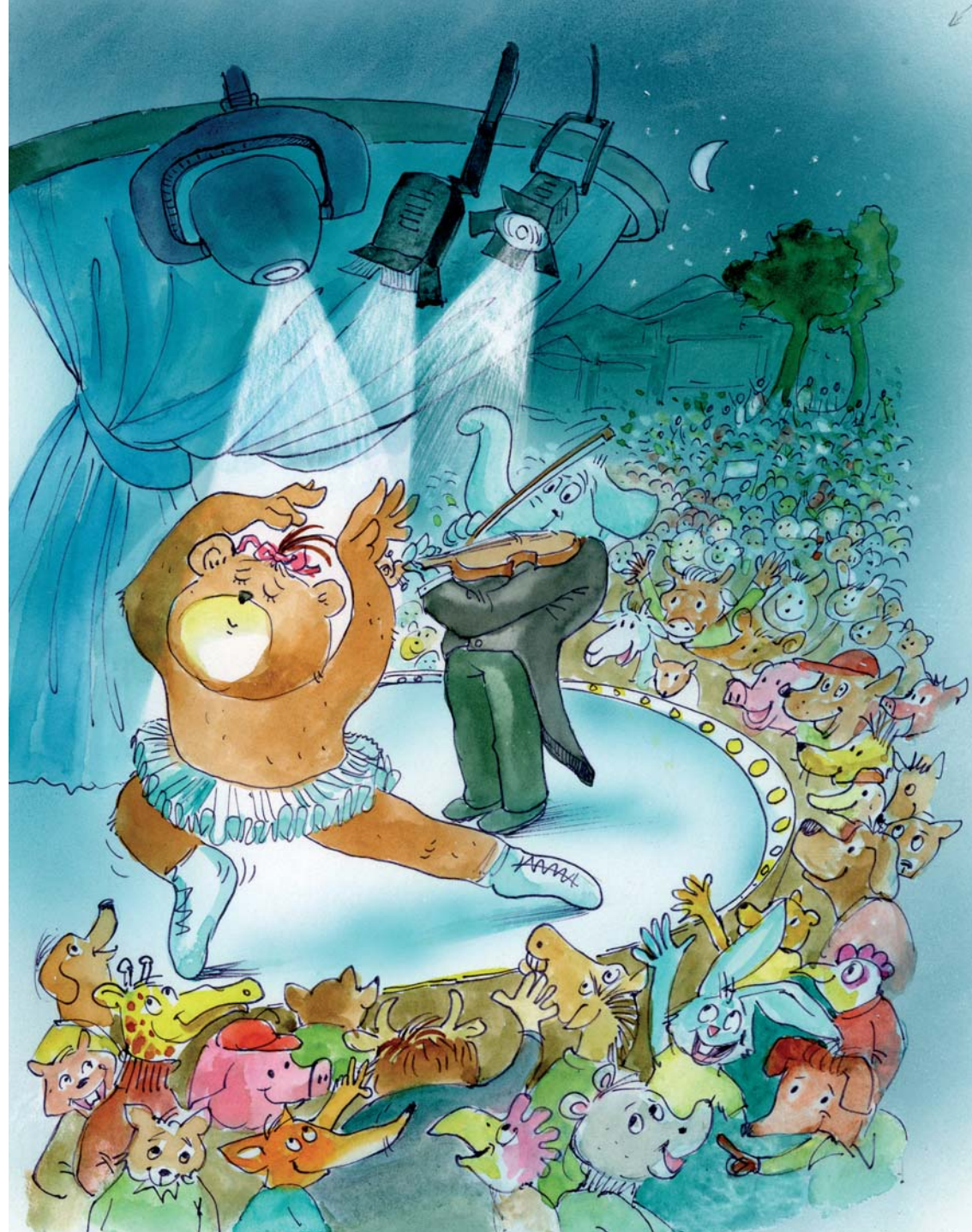
Az egész közönség felállva **tapsolt és hurrázott!**
„Brávó! Brávó! Hogy volt?!”

Jaj, én tényleg elég buta vagyok!

Majdnem elfelejtettem leírni, mi volt a produkció.

Pedig csodálatos volt!!

Oli elhegedülte a Hat tyúk..., bocsánat! Hattyúk tavából... Illetve dehogy! **Az állatok farsangjából** azt a **fülbemászó** dallamot, **Maciea** pedig olyan szépen haldoklott, hogy öröm volt nézni!

ANIMALI

Állati Természet Köztársaság

Tartalomjegyzék

Eeeobdaaag a diszigliim! / 5

Hogyan történhetett? / 10

Balesetek otthon / 11-14

Csak egy percre? / 15

A gördeszkázás szabályai / 19

Elefánt hegedűvel / 20

Hat tyúk halála / 25

„Nem nyomozhattok, világos?” / 28

Csali csapda csele / 32

„Tudom, mit csinálok!” / 37

(Majdnem), mint a filmekben / 42

Happy end nincs? / 45

NyílNyúl nagy ötlete / 49

Akció a cukrászdában / 54

„Mi nem vagyunk tolvajok” / 60

Kinek kell az ideg orvos? / 64

Na, ki lopja el a biciklit? / 67

Mit látott *Karóka*? / 75

Az őzike nem lehet tolvaj! / 79

A kerékpározás szabályai / 82-87

A nagy üldözés / 88

A kerékpár felszerelése / 91

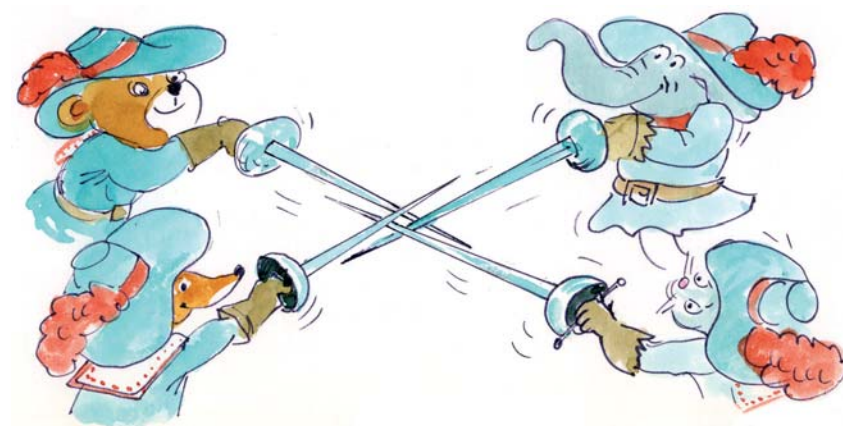
A három kis ártatlan / 94

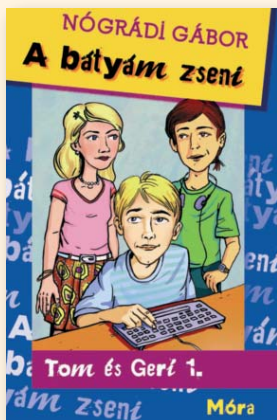
Könnyek és biciklik / 98

Bűn és büntetés / 104-107

Minden jó, ha jó a vége / 108

Animali térképe / 114-115

TOM: „A tesóm dilis. Persze zseni is, mert feltalálta a szuper tolmácsprogramot, és így bármilyen nyelven beszélhetünk egymással. De azért dilis. Még szerencse, hogy itt vagyok én meg a hatodikosok szövetsége...”

Nógrádi Gábor művei

Egy író, akinek a könyveit ugyanígy felnőtt olvassa, mint amennyi gyerek

www.nogradi.hu

Tom iskolatársa, Digó folyton a verekedéseivel dicsekszik. Tele van karmolásokkal, foltokkal. Aztán kiderül, hogy nem is verekszik... És nem csak hogy nem verekszik, de nagy veszély leselkedik rá. A kérdés: megmentsék-e Digót, bár utálják?

Marci édesanyja magyar, édesapja Budapesten tanult arab orvos. A fiú ötvenmillió dollárt örököl egyiptomi nagypapjától. Húha! Az már pénz! Csakhogy a terroristák meg akarják szerezni az örökséget. Sikerül nekik?

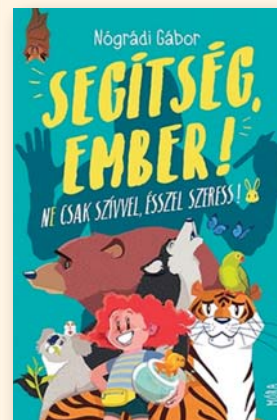
A Marcí öröksége folytatódik. A terroristák nem adják fel. Bosszút akarnak állni. Marcí ismét csak a fel-feltámadó Cilire számíthat, valamint egy verébre, plusz egy rózsabokorra. No meg rád, kedves olvasó, aki egyszerre akarsz nevetni és izgulni.

Az unokái sem tudták, hogy a nagyjuk lánykorában Sellő néven titkos ügynök volt. Ez csak akkor derül ki, amikor Gerit elrabolják. Nagynak elő kell kapnia a palacsintasütőt, hogy szétcsapjon a banditák között.

A nagymama galambbá változik, hogy találkozhasson az unokájával. Cecilia beszélget a tesójával, aki még meg sem született. Ha képzelsz magadnak egy kutyát, az meg is haraphat. Ha nevetni akarsz vagy meghatódní, akkor ez a te könyved.

ÉLETMŰSOROZAT

Nógrádi Gábor legsikeresebb könyvében negyven állat panaszodik, gúnyolódik, sír és kacag, miközben elmondja: hogyan él, és hogyan kell őt etetni, gondozni – szeretni. Tíz kiadás, százezer példány.

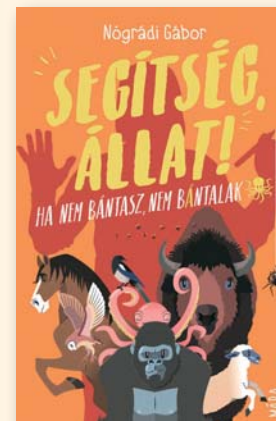

ÉLETMŰSOROZAT

Képzeld el, hogy reggel felkelsz, és már nem te vagy te, hanem valaki más a családból. Hogyan élsz, létezel helyette? És helyetted? (A PetePite az Év Gyerekkönyve lett, nemzetközi díjat kapott, és bekerült a tankönyvekbe.)

Nógrádi Gábor művei

www.nogradi.hu

ÉLETMŰSOROZAT

A Segítség, ember! folytatása talán még humorosabb és izgalmasabb, mint az előző kötet volt. Harminc kalandos, vidám történetben beszélnek, panaszkodnak, veszekednek, csúfolódnak az állatok. Nincs mindig igazuk!

ÉLETMŰSOROZAT

EMESE: „Megőrülök! Papa átváltozott anyuvá! Anyu meg Mesi lett, vagyis én. Akkor most anyu maradok örökre?” Pörgős, izgalmas, humoros történet. A regényből készült komédiát nagy sikerrel mutatták be a színházak.

ÉLETMŰSOROZAT

Minden és mindenki nevelhető? Nevelhető a kistestvérünk, a nagybácsink, a nagymamánk, a matektanárunk, a szomszéd, a rendőr, a muskátli és a padszomszédunk is! Akarsz a nevelés zsenije lenni? Vagy csak nevetni? Ez a könyv a te könyved.

Negyvenkét, világszerte ismert bölcsesség, mondás, szólás igazságát bizonyítják saját életükből vett példák a szerzők. „A türelem keserű, de gyümölcse édes.” „A legjobb dolgok az életben nem dolgok.” „Ha azt akrod, hogy szeressenek, te is szeress.” stb. Más ismereni egy igazságot, más megérteni, és más alkalmazni az életünkben.

ÉLETMŰSOROZAT

Lajcsi elrabolja saját magát a barátai segítségével. Órület! Mit akar? Azt, hogy elvált szülei újra összeházasodjanak. A terve sikerül? Nem sikerül? A regény bekerült a tankönyvekbe és film is készült belőle.

Nógrádi Gábor művei

www.nogradi.hu

ÉLETMŰSOROZAT

Hogyan kerül négy gyerek, egy történelemtanár meg egy vizsla az 1514-es parasztháború közepébe? És ha már ott vannak, miért akarnak találkozni a vezérrel, Dózsa Györggyel? Mernél velük menni?

A gyerekek állatait össze akarja gyűjteni a gonosz polgármester. Ki segíthet, ha a felnőttek félnek Garaitól? Naná, hogy Kinizsi Pál, Mátyás király hadvezére! No de ő már ötszáz éve halott! És akkor mi van? Fel kell támasztani! Humor, izgalom, történelem testközelből.

ÉLETMŰSOROZAT

SAMU: „Anyu apja, a Papa hozzánk költözött. Én szeretem a Papát, ha háromszáz kilométer van köztünk, de megőrülök, ha csak három méter! Segítség!”
Élni és együtt élni, ez a legszebb és a legnehezebb feladat.

Papa megvédi az állatokat, és kis híján megverik. Papa úszni tanítja az okáját, és majdnem megfullad. Papa ezermester, és tönkreteszi a mosógépet. Jaj, Papa!

ÉLETMŰSOROZAT

APA: „Megőrülök téled, Emmike! Nem öntheted a szemetet a sofőrre, akkor sem, ha szemetet! Nem te döntöd el, hogy mikor legyen kistestvéred! Nem hozhatsz haza sem egy síró kisfiút, sem egy kóbor kutyát! Megőrülök téled, Emmike!”

Rob tanítás után kirohan az iskolából, és majdnem fellöki Anit. A lány sírva nevetgél a plázában. Ötvenhat tanú meséli el, mit látott. Ötvenhat tanú ötvenhat különböző történet. Miért látja mindenki másképpen ugyanazt?

Nógrádi Gábor művei

www.nogradi.hu

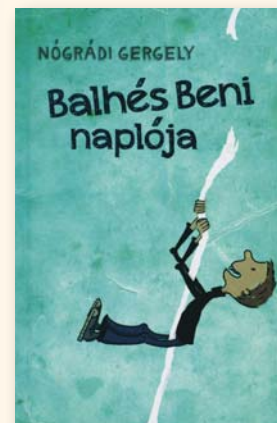

A tizennégy éves Alex lóg az iskolából, lop egy kutyát, hazudik, szemétkedik – haragszik a világra. Foltosnak, a lopott kutyának csodálatos képessége van: Alex minden gazembersége után éveket öregszik. (14+)

ÉLETMŰSOROZAT

Rémes nyaralás két londoni gyereknek egy világévi kis faluban. A rokonság kedves, de a szobában egér meg pók szaladgál, és a klotyó kint van az udvaron! Eszter és Robert megszöknek. Át a Nyírsegen, a Hortobágyon, a Tiszán hazaindulnak Angliába.

Komisz egy kiskamasz ez a Beni! Mindent tönkretesz, mindenkit örületbe kerget. Főhősünk naplójából azonban szeretettel akar kicsikarni a felnőttekből. Csak ne volna olyan borzalmas a helyesírása! (A művet hangoskönyv változatban is kiadták.)

Nógrádi Gergely művei

www.gergelynogradi.com

Szilas Pali egy éjszaka kutyává változik. Vajon milyen varázslatos erők állhatnak a háborzongató és mulatságos varázslat mögött? Vajon a szerelme sem ismeri fel a fiút a kutyában?

Az afrikai kislány, Csicsi egy törzsi háborúban elveszti a szüleit. A koromfekete apróság a Vau! című regényből már jól ismert Szilas családhoz kerül. Érkezése után néhány nappal elrabolják. De miért? És mi lesz a sorsa?

BENEDEK: „Tudom, hogy anya hazajön! Igaz, hatalmas vihar volt aznap reggel a tengeren is túl. Óriási hullámok, orkán és szél. De anya nagyon jó úszó volt. És hiába keresték, nem találták meg. Azért nem, mert él! Él egy szigeten. Vagy az ufók vitték magukkal. De visszahozták...!”

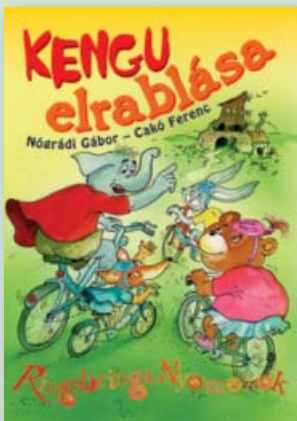

Sok száz tábla van az utcákon, az épületekben, a parkokban, a strandokon, azaz körülöttünk mindenütt. Vajon mit jelentenek? A nagyalakú, csupa rajzos könyvvel azt szeretnénk, ha egyetlen gyereket sem érne közlekedési baleset.

Nógrádi Gábor művei
www.nogradi.hu

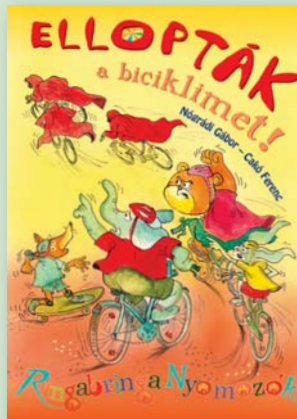
KRISZTI: „Nem megyek a nagyihoz! Nem megyek a tanyára! Se tévé, se telefon, se térerő! És tudom, hóvihar lesz! Nem akarok ott karácsonyozni! Segítségg!” Minden gyerek felnőttként tud cselekedni, ha nagyon muszáj!

A nyúl, az elefánt, a macsó és a róka a legbonyolultabb bűnügyeket is nyomozza. Minden oldal csupa rajz, játékos betű, rejtélyes, rejtvényes szöveg. Mire elolvasod, mire végignéved, jobban fogsz olvasni. Tanulj szórakozva! Szórakozz tanulva!
Ringabringa sorozat 1.

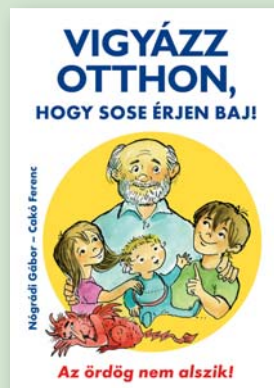
A gyerekbanda csalókat, tolvajokat, rablókat foszt ki a nagyi vezetésével. Mi ez? Robin Hood család ma? De miért csinálják? A bűn, az bűn! Hecseki szerint nem?

A négy kis állatkölyök Karóka ellopott bicója után nyomoz. Mindenkinek van egy zseniális ötlete: hogyan lehetne a tolvajokat megtalálni. Ötlet van, eredmény nincs. A maci balettozik, az elefánt hegedül, a róka siránkozik, Nyíl-Nyúl pedig mindent feljegyez.
Ringabringa sorozat 2.

A Papa, unokái segítségével vidám, kalandos helyzetekben tanulja meg a kerékpáros közlekedés szabályait. Jobb ma egy könyv, mint holnap a felszett térd, nem? Fejzetcímeik: Mountain bike vagy trekking? Ez kötelező, az nem. Egy kortyot sem, Papa! Kerüld ki vagy fejbe vághat! Éljen az elsősegély tanfolyam! Jó Papa holtig tanul. Tekerjünk télen is! Ha jót akarsz, számíts a rosszra!

Az aggódo Papa és három okos unokája tizenhat vidám történet segítségével mesélik el a gazdagon illusztrált könyvben, hogy az otthoni élet ugyan sok veszéllyel jár, de ezeket a veszélyeket el lehet kerülni.

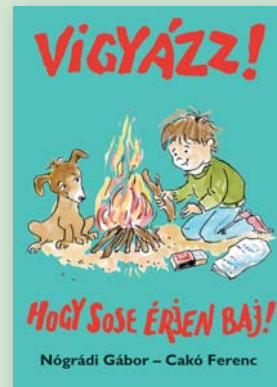
Nógrádi Gábor művei
www.nogradi.hu

A mobilozás – beszélgetés, sms-ezés, netezés – miatt számtalan súlyos baleset történik. Gyerek és felnőtt együtt tanulhatják meg a vidám, kalandos helyzetekből, humoros illusztrációkból, mire kell figyelni, mire kell vigyázni a járdán és az utakon.

Nógrádi Gábor
TOLVAJ!
TOLVAJ!
Vigyázz az úton,
hogy sose érjen baj!

A Vigyázz..., hogy sose érjen baj! című sorozat új könyve a lopások megelőzéséről, a lopott holmik vásárlásának és a talált tárgyak megtartásának veszélyéről szól. Sőt, a Papa és az unokák izgalmas, humoros történeteiben iskolai és utcai rablás is előfordul, de nyugalom: minden jó, ha jó a vége.
Várható megjelenés: 2020. május

Százhatvan színes oldalon szórakoztatva, vidám szövegekből és rajzokból megtudható, mire kell vigyázni a gyerekeknek az utcán, a hegyekben, az erdőben, a járműveken, a vízben és a viharban, a télen és a nyáron. Az életben.

Nógrádi Gábor
A
CSERE
Adam
és Aaron

Nógrádi Gábor új regényének főszereplői ikrek. Úgy hasonlítanak egymásra, mint két tojás. Kisbabák még, amikor Aaron eltűnik. Sok-sok év telik el, mire kalandos körülmények között a két fiú találkozik. De még akkor sem tudják, hogy testvérek.
Várható megjelenés: 2020. őszén